

THEOLOGIA.

N.

~~772~~

35777

I

PALÆSTRA
PIETATIS,

Continens
documenta sanctè viven-
di & moriendi.

ATHLETIS
MARIANIS
dalitate Immaculatè
conceptæ

IRGINIS DEIPARÆ,

Ad Collegium Pofnaniense Soc. I. S. V.

A P E R T A

Operâ

JOANNIS MORAWSKI,

ex eadem Societate Sacerdotis.

EDITIO QVARTA

ANNO DEI HOMINIS 1681.

Superiorum permiffu.

CALISSII

Typis Collegii Societatis JESU.

Per Collegium Societatis JESU

17. VIII. 84.

NOs vero, ad majorem vocati
vitam, ad excellentius fastigi-
gium ascendimus, & in majori-
bus exercemur.

PALÆSTRIS.

S. CHRYSOSTOM.

Tom. 5.

APPROBATIO

Imprimatur.

Posnanix &c. 20. Septem. 1676.

ALBERTVS DOBRZELEWSKI,
Officialis Posnaniensis
Generalis.

35. 777

I

PERILLSTRISODALITATI

Sine labe Conceptæ

VIRGINIS MATRIS

Ad Collegium Posnaniense Soc: JESU.

ERECTÆ.

Perillustribus, Magnificis, Generosis

Adolescentibus.

Præfecto ejusdem sodalitatis

ALEXANDRO SKRZE-

T V S K I.

Assistentibus,

JOANNI OPALENSKI.

Capitaneo Srementsi,

FRANCISCO de ROSEN.

Secretariis,

LVDOVICO THOLI-

B O W S K I.

Castellanidæ Camenecensi,

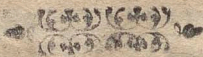
VLADISLAO KOŁA-

C Z K O W S K I.

Cæterisque omnibus Sodalibus Marianis,

Auctor Divinæ Matris gratiam, favoresque

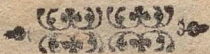
amplissimos.

N Palæstram e-
go iterum vos
manu duco, A-
thleta Mariani.
Quò enim aliò,
generosum æ-

tatis ac indolis Vestrae geni-
um? Eant voluptarij Alcinoi
ad sua pomaria Hesperiorum
æmula hortorum: draconem
tamen ibidem inventuri, vel
ipsi futuri Tantalj. Ruant ef-
fuso impetu ad Minota viri-
daria Thesei: præstò his suus
erit Labyrinthus ac Minotau-
rus. In Palæstram ego vos po-
tiùs, ac in Palæstram pietatis.

Habet nimirum & Pietas
propriã gymnadem & Athle-
ticen

ticen suam , cui & Macedo-
num stadia, & Corinthi Isthmi
& philosophantium porticus,
& omnes demum arenæ pal-
mam porrigant.

Cæterum Palæstram hanc
Mariano inclusam circo vo-
lui, ut vel intra spheræ istius
limites, quæ olim suo ambitu
immensū cōplexa erant **DEVM**,
vestra exerceretis studia, vel
ut supra Montem adeò subli-
mem, ipsoque celsiorem O-
lympo, sacra hæc decurrere-
tis Olympia, in quo ipse quo-
que Vnigena Patris, giganteo
passu mortalitatis ingressus fu-
erat stadium, novus ex Com-
prehensore Viator. Dabit ef-

fusio, Vestro cursui prodromum exemplum, per Montana Judeæ, festinatū ipsius Virginis iter, ac Virginei numinis transilientis colles æternitatis, dum in nostram lacrymarum Vallem descenderet. Quin & ipsa gentilitia Vestra insignia, orbi Sarmatico, irrequieto ad summos famæ fortunæque apices, cursu suorū, Magni Nominis heredum notissima, isti Nazarethano agoni præibunt, seu Gētilitiæ SKRZETVSCIORVM SOLEÆ, ipsa cruce insignes, quæ in omni Solo illustrium facinorum posuere fastigium: Seu OPALINIÆ NAVES, quæ liquido etiam

& in-

& infido undarum elemento, soleâ Virtutis suæ & gloriæ tam in Toga quàm in Sago, æternū impressere monumenta: Seu **ROSSENNORVM ROSÆ**, quarum familiaris dos est, vel hostes aculeis configere, vel victores coronare: Seu **THOLIBOWSCIORVM FASCIÆ**, novus nimirum cœli Poloni Eclipticæ baltheus, quo præcincti, æmulo Cælorum motu, agonē hunc decurratis: Seu **KOŁACZKOWSCIORVM AB-DANCI**, geminato Vitæ Symbolo in omnem immortalitatis perennaturi memoriam. Ergo jam, âpertam vobis Marianam hanc Palæstram, fortunato pede

ingredimini. Pergite immortalis adorea, digni illâ, competitors. Aliud braviû promittere præmittereque nõ potui, quàm Sanctè Vivendi Moriendiq; documenta. Nempe non est mortale quod opto, & quo iterata manuductione vos provoco.

Quãquam non iterari duntaxat, sed perennare etiam hæc deberet, cum non aliam monstret viam, quàm ad Palæstram pietatis.

Vestra Pietati

Addictissimus

JOANNES MORAWSKI,
Soc: JESU.

CAPVT

C A P V T I:

Proponuntur quædam Principia Sanctè vivendi.

I.

*Semel Factum , Dictum , Cogi-
tatum , æternum est.*

Xplico Athleta
Mariane , fecisti ali-
quem amore DEI a-
ctum heroicum? Vi-
dit illum Deus, qui o-
nnia videt ; & quia
immutabilis est, scri-
psit illum in memoria sua immutabili,
Nunquam deinceps delendum : Ergo tu quo-
q; in cœlo Deum videndo, leges istum a-
ctum tuum heroicum, torâ æternitate in
memoria Dei descriptum , atque de ipso

A 5

Deo

Ex lib. A. J. oblect. inq.

Deo Tuo, & Sanctis omnibus tota æternitate gaudebis. Peccasti? Vidit Deus. hoc infelix tuum peccatum in tali momento, in tali loco, commissum, illudque scripsit indelebiter, ut ait Augustinus, *in Legibus æternis, & in mentibus Angelorum*, ac de illo tota æternitate displicentiam habebit. Ergo, Tu quoque in cœlo quamvis beatus, hoc tuum peccatum, tota æternitate leges, scriptum in legibus æternis, atq; illud tota æternitate detestaberis: & sicut fieri non potest tota æternitate, ut quod semel fuit, non fuerit: ita tota æternitate fieri non potest, ut quod semel cogitasti, dixisti, fecisti, à te cogitatum, dictum, factum non fuerit. Adhucne igitur, nullius momenti putabis, momentum tuæ actionis siue bonæ siue malæ, quod immenso æternitatis pondere appretiandum est? Adhuc in verbis tuis, cogitationibus, & operibus, non vereberis censuram legum æternarum? Non contendes totus, per tuas omnes singulas cogitationes, verba & facta, ut in memoria æterna sis iustus.

I I.

*Præstat milles mori, quàm
semel peccare.*

ITa verissimè sensit noster polonus Angelus, Sanctus Casimirus. Vis enim scire, quid sit peccatum mortale? Est imprimis cum recta ratione difformitas, tam deformis, ut, pro nullo dono consequendo, etiam pro mille mundis lucrandis, prudenter eligi possit: tam probrosa Creaturæ rationali, ut meritò dixerit S. Anselmus, malle se ire ad infernum cum innocentia, quàm ad cœlum cum peccato mortali. Est illa infelix conversio, qua homo, ex amico Dei, fit inimicus; ex filio Dei, filius Diaboli; ex herede Regni Cœlorum, inferni mancipium. Est Rebellio creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius Diabolo conjuratio. Est contemptus voluntatis Divinæ, infinito honore & amore dignissimæ, propter bonum nostrum prohibentis aliquid, & ipsum contemptum suum videntis. Est, ut ait Apostolus Conculcatio filii Dei, obstruentis nobis suâ

gratiã vitam ad peccatum. Est prælatio non Barabbæ, sed Diaboli, ejuſq; voluntatis, ſupra Chriſtum ejuſq; præceptum. Est ſanguinis Chriſti ad inſtar rei immundæ reputatio, quã peccans proijcit animam tinctam ſanguine Chriſti, in cœnum peccati. Est in voto Deicidium, quo, ut ait Sanctus Bernardus, homo peccando vult interimere aut Sapientiam Dei; volendo ne ſuum peccatum videat; aut Juſtitiam, volendo ne puniat; aut Omnipotentiam, volendo ne poſſit punire, adeoq; vult interimere Deum, qui ſine Sapientia, Juſtitia, Omnipotentia, vivere non poſteſt. O ſcelus horrendum! Præterea peccatum mortale eſt illa foeditas, cujus una guttula, id eſt una cogitatio ſuperba, nobiliſſimam & pulcherrimam creaturam Angelicam, tam turpem, tamq; deteſtabilem fecit; qualis eſt Diabolus. Est illa animæ macula, quæ per viam ſatisfactionis, nullo lacrymarum oceano, tota æternitate, ex oculis pœnitentibus profluentium, nullo ſanguine Martyrum, quamvis numero infinitorũ, deleri poſteſt, niſi ſanguine filij Dei. Est
tam

tam invisa Divinis oculis turpitude, ut illa infinita bonitas nihil eorum odio habens, quæ fecit, tamen ad iniquitatem cum majori horrore respiciat, quàm ad Canem foetidum, & vermibus scatentem; usq; aded: ut (quod considerat Blosius) si in purissima Matre Filij Dei, quam supra omnem aliam puram creaturam diligit, vel unam peccati mortalis deprehenderet labem, illicò illam cœlo deturbaret, ac in præcipitium inferni detrueret. Deniq; est illa animæ labes, quam æternæ inferorum flammæ (Ah quam atroces!) nunquam tot millionibus annorum excoquere poterunt; quæ tantam Deo displicentiam movet, ut nullam in suis suavissimis visceribus compassionem habeat, videndo creaturam suam perpetuis incendiis, sine fine torqueri, cum nos unum canem in igne ardentem, ne quidem per unum quadrantem sine sensu doloris aspicere possimus. Tanta est malitia peccati Mortalis, ut, si ita loqui fas est, omnem quodammodo tollat compassionem ex dulcissimo Dei corde. Quæ cum ita sint, quomodo tantum malum,

lum, vel per unum diem in anima tua sustines? Cum peius sit, unum peccatum mortale habere in anima, quam omnes inferni Dæmones in corpore, ut docet Chrysoſt. hom. 10. ad popul. & Baſilius hom. 13. ad Babiſ. & ideò peccans à Deo Patre coram S. Catharina Senenſi appellatur, Dæmon incarnatus. Qua audacia hac nocte in peccato mortali quieſcere præſumis, qua fortè dæmones repetent à te animam tuam? cur tam facilè; Tam frequenter peccas? & quidem non in abſentia, ſed in facie Dei, omnia videntis; Dei, qui tibi nihil mali fecit, ſed potius te tot bonis cumulavit; Dei, in ipſo ſunt infinita motiva, amoris, qui te dum peccas, in eodem instanti præcipitare in infernum poteſt. Et peccas abutendo ejus concuſſu, aliisq; ejus beneficiis cōtra ipſum; peccas non ut placeas alteri Deo, ſed ut placeas Diabolo; peccas non ut acquiras aliquod, Regnum temporale, ſed ut amittas æternum. Si bellua, ſi Ethnicus, ſi Diabolus eſſes, forte aliquam excuſationem poſſes prætere, nunc verò cum credas, filium Dei pro te mortuum

tuum esse, ne illum offendas, cum te Deus tot minis à peccato deterreat, tot beneficiis ad se alliciat, ah quid ei iudicanti respondebis? Heu miserere animæ tuæ? Quid enim in te peccavit anima tua; Egestatem fugis, quæ te divitiis pravat, & non fugis peccatum, quod te privat gratia Dei, Virtutibus infusis, omnibus meritis, per tot annos, congregatis; ut si infinitos gradus gratiæ haberes, si merita numero infinita, omnibus te in uno instanti, privaret: Horres mortem, quæ te privat vitâ temporali ærumnosâ, & non horres peccatum, quod te privat iure ad vitam felicem, interminabilem? Demum febriculæ ardores, uno die pati non potes; nec digitum igni admotum per aliquot momenta sustines; & toties peccando, resolvis te, ad habitandum in ardoribus sempiternis, in igne devorante? Et quid si hoc peccatum quod committere vis, erit ultimum complementum mensuræ, quam tuis peccatis designavit Divina providentia? Quid si post hoc peccatum te projiciet in æternum à facie sua Deus, nec tibi gratiam efficacem ad poenitentiam largietur. III.

Nihil est certius morte, nihil incertius horâ mortis.

IMmobile statutum est, omnibus hominibus semel mori. Quotquot fuerunt ante te homines, & quotquot te sequentur, aut mortui sunt, aut morientur: tu quoq; migrabis hinc omnino, nec semper, nec diu manebis hic, nec usquam, supra terram: sed vel infra terram, vel in cœlo, brevi manendum tibi est, & semper manendum. Quid curas unius diei hospitium? quid amicos nō nisi hodiernos? nec ultra crastinos? hodie sunt, cras tecum non erunt. Nec tibi per longum iter æternitatis comites erunt. Brevis te deseret ista formæ venustas, deserent divitiæ, voluptates, honores, deseret mundus. Sola te virtus sequetur: *Solus JESUS omnibus recedentibus non recedet.* Omnia fucum nobis faciunt, dum vivimus, viventibus pretiosa, vilia morientibus. Heu quantam illorum vanitatem, Cereus lustralis ad vesperam mortis detegit! Sed serum erit tunc aperire oculo,

culos, cum in morte claudentur. Quod tunc te egisse oprabis, nunc age. Punctum quod vivis, forte ultimum est, & ut ait Tertulianus, *Christiano Crastinum non est.* Vis mortem Sanctorum pretiosam? vive vitam Sanctorum pretiosam: times mortem peccatorum pessimam? fuge vitam peccatorum. *Et quia nescis ubi & quando te mors exspectet, tu illam semper & ubiq; exspecta.*

I V.

Momentaneum quod delectat, æternum quod cruciat. S. Greg.

O Voces horrendas! *Æternum, Nunquam Semper.* Ah semper! quod finietur nunquam. Ah nunquam! quod durabit semper. Ah æternum! quod nunquam finietur, quod semper durabit. Vis nosse quid sit Æternitas? Est Circulus, cujus initium semper est, medium & finis nunquam. Est rota, quæ semper volvitur, quiescit nunquam. Est orbis, qui tibi definit, incipit, & incipiendo nunquam definit. Deme æternitati mille annos, deme mille millia annorum, deme tot seculo-

culorum milliones, quot stellas numerat cœlum, quot atomos aër, quot guttas oceanus, nec unicum momentum æternitati detraxisti; tam enim manebit infinita, quam ante fuit, manebitq; tam diu, quam diu Deus perseverabit esse Deus. Hæc ergo æternitas infelix, tam animi quam corporis, cruciatibus plena, unius momentaneæ delectationis pœna est. O Deus, ergo ne unius diæi febriculæ molæsta nobis est? si tibi eodem in molli lecto, inter morsum pulicum per unum hostem decumbere, durum est, diætam ardenti candelæ admotum, unicâ hostiâ tenere, intolerabile: Ah quid, semper, & æternum a visione Dei exulare, igne atrocissimo vri, die noctuq; medicam inter caliginem, fumum ac sulfur versari, excrutiari modis omnibus, sine ullo solatij levamento, inter ejulatus lamentabiles, ac ruitus damnatorum, in contubernio Dæmonum vivere, desperatione rumpi & rabie nunquam leniendâ, sicq; vivere æternum moriendo, & mori æternum vivendo? ô semper! ô nunquam! ô æternitas! Utinam frequentius
menti

menti nostræ occurrere, quàm nobis amaras redderes mundi omnes voluptates.

V.

Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur? Math. 16.

TAnti æstimat animam nostram, omnia ponderans in mensura & pondere æquissima Dei Sapientia Incarnata, ut ipsius iudicio totum lucrum, quod ex orbe universo colligi potest, nullius momenti præ anima nostra sit, & prorsus nihil sit. Iniquus emptor Diabolus est, qui pro anima Regna omnia mundi offerens dicit: *Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me.* Majori illam pretio emit, Sapientissimus negotiator Christus, quia infinito Thesaurò sui sanguinis ac meritorum redemit, usq; ad extremam paupertatem usq; sui exinanitionem, amore animæ nostræ redactus. Ego ne igitur tam stultus mercator sim, qui animam meam nō pro Regnis omnibus mundi, sed pro momentanea voluptate, pro evanido honoris

noris fumo, Diabolo æternum vendam !
 Heu quantum damnum animæ unicæ, a-
 nimæ æternæ detrimentum ! Si una ma-
 nu privatus fuero, alterâ uti poterò ; si uno
 pede mutilatus fuero, alter manebit residuus ;
 si aurem dextram amiserò, supererit sinistra ;
 si unus oculus deficiet, alter erit solatio, At a-
 nimam habeo duntaxat unicam & æternam,
 quam si semel amiserò, jam nulla est reliqua.
 Una est, quæ pro centenis mihi esse debet &
 millenis, hanc si perdo, perdidit æternum ; si
 lucrò, pariter æternum lucratus sum ; hanc
 ubi salvam fecerò, jam quod metuam non ha-
 beo æternum, ubi semel perdidit, nequæ quod spe-
 rem super est æternum, quia anima unica est,
 æterna est.

V I.

*Bonum Gratia unius, est maius bono
 totius nature univèrsi.* S. Tho. 1. 2. q.
 113. art. 9. ad 2.

AVrum tibi placent, gemmas quæris, &
 colligis o homo ? quid si hoc momen-
 to mundum aureum & gemmeum, quid
 si mille & plus quàm mille mundos au-
 reos & gemmeos tibi statuat facile cõ-
 paran-

parandos? En unicus Sanctificantis Gra-
 tiæ gradus, boni totius naturæ universæ
 adeoq; mille mundos aureos & gemme-
 os pretio superat. Et quidni superet?
 qui infinito pretio meritorum Christi
 emptus est: quo, Regnum Cœlorum &
 immenta æternitatis beatæ gloria con-
 dignè emitur. Quæris jam, quo pretio
 hanc gemmam sic pretiosam emas? Sa-
 cramentorum Pœnitentiæ, & Eucharis-
 tiæ frequens ac dignus usus, charitatis
 opera, unica sancta cogitatio, unicus bo-
 næ voluntatis actus, pretia sunt, quibus
 gemma hæc inæstimabilis comparatur.
 O! quot Thesauros plusquam aureos,
 plusquam gemmeos colligeres vel per
 unum diem; si talibus actibus, cogitati-
 onibus, operibus totum diem impende-
 res? Quot tibi pereunt tam pretiosa lu-
 cra, cum sine bonis actibus pereunt dies?
 Ergo hic te decet maximè avarum esse,
 unicam æstima & cura Dei gratiam, &
 non unicam: quia præ omnibus alijs bo-
 nis creatis quærendam; non unicam,
 quia per plurimos gradus continuo au-
 gendam, ut dicere possis ignito S. IGNA-

Tu corde: *Amorem tuum Domine cum Gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec ultra quidquam posco.*

VII.

Servire Deo, regnare est.

NON est tam abjecta servitus Dei, quàm exteriùs apparet. Omnes servi Dei Reges sunt, quia sibi suisque passionibus dominantur Reges sunt, quia intra illos est Regnum Dei, illa scilicet pax conscientiæ, illud gaudium spiritus sancti ineffabile. Reges sunt, quia juxta Christi promissionem ipsorum est Regnum cælorum. Reges sunt, quia simul amici & filij Regis Regum. O beatam servitutem cunctis Regum soliis altiore! Sensere hoc magni imperatores, Reges & Principes, qui ut Deo perrectius servirent, scèptra, purpuras, & diademata cum vita Religiosa commutarunt Tales fuerunt, ut refert Hieronymus Platus de Bono status Relig. lib. 2. c. 26. Imperatores in oriente Anastasius, Theodosius, Michael uterque; In occidente Lotharius & Hugo: tales, è Regibus in Italia Rachisius

chifius & Pipinus ; in Hispania Veremundus , Ramirus ; in Anglia Sigebertus, Elteredus , Henredus ; in Germania Carolomanus & alij. Regum ac Imperatorum filios , Duces ac Principes inferiores, quis numeret ? Sufficiat referre dictum B. Aloyfij, qui secreto Castellionis Marchionatibus, Societatem JESU, è consilio Dei Matris ingressus, tanti fecit abjectum esse in domo Dei, ut Generali Mutio Vitellésco, (quod ipse postea in publica exhortatione retulit,) palam dixerit : *Si per unum tantum momentum ex Societate JESU esse debuissim, & per inferni pœnas ad me pervenire oportuissim, elegissim, illas, Pater, ut in Societate essem.* At enim servitus Dei suis non caret laboribus ac molæstis ? Ita est. Sed quænam mundi servitus illis caret ? Quæ rosa sine spinis, quæ sine conhis gemma ? Quot in commodis, quot laboribus fatigantur servi mundi, ut famam, ut honorem, ut gratiam Principis, lucrentur ? Et hoc ipsum quàm fragile bonum est, quàm incertum ? Ergo pro amicitia Dei, tam certa, pro honoribus, pro divitiis tota æternitate mansu-

mansuris, longe minora pati grave erit? Et verò quam parum est, quod à nobis in in obsequiis suis exigit Deus. Parum omnino comparatione tanti præmij, quantum est æternæ gloriæ pondus. Parum ratione brevis temporis, quo laborandū & patiendum est. Parum comparatione eorum, quæ Sancti pro Deo tolerabant. Parum comparatione eorum, quæ pro nobis Dei Filius fecit & passus est. Parum ratione dignitatis Dei infinitæ. Parum, comparatione suppliciorum, quæ promeruimus. Parum denique quia omnes in obsequio molestias & labores, dulces facit suis solatijs, suo amore Deus, ut ipse sit exaltans jugum supra cervices nostras, dicatq; merito: *Jugum meum suave est, & onus leve.*

VIII.

Sine causa Christianus sum, si Christianus non sequor. S. Bernardus.

Nihil aliud est vita Christiani, quam imitatio vitæ Christi. Aut Baptismi Character eradendus est, & fides in Christum ejuranda; aut juxta vitæ Christi ideam

dem vivendum est Christiano. Quantus pudor est, credere Christo dicenti, Beatos esse pauperes, Beatos qui lugent, & tamen divitias sectari, quærere voluptates! Quam probrosa contradictio! Adquirere Christum pauperem, contemptum, Crucifixum; & paupertatem Christi fugere, detestari contemptum, Crucem horere! Quanta indignitas, Dominum esse Pauperem, servum divitem; Dominum omnia incommoda pati, servum deliciis abundare? Itanè vestis attactu Christi consecrata ac dignificata est; & paupertas nostra dolor, ignominia, quæ Christus pariter assumpsit, ipsâ Christi assumptione Christiano dignificata non erunt? At pudeat *Servum esse majorem Domino suo* pudeat *sub spinoso capite, membrum esse delictatum*. Elige quod vis Christiane: vel Christum errasse puta, qui spontè paupertatem, ignominiam, dolores assumpsit: vel te errare fatearis, qui opposita omnia ambis. At Christum Dei sapientiam, errare impossibile est; tu igitur infelix erras, si divitias, si voluptates, si honores, cum salutis dispendio quærís.

Aut pati aut mori.

Effatum est Sanctæ Teressæ verissimum,
& Divinæ Sapientiæ arcanum. Ita est,
quamdiu vivimus, tamdiu restat pati.
Multa bona agere, & multa mala pati,
Christianorum est, ait Bernardus. Sepi-
vit Deus omnes semitas nostras spinis &
crucibus; Si quis ab una declinare velit,
incidit in aliam, quia ob ipsam fugam
Crucis, novæ noxæ debitam. Quid fru-
stra Crucem fugis, quum vitare non po-
tes? In cælo nihil nisi bonum est: in in-
ferno, nihil nisi malum: terra, quæ me-
dia est, utrumq; extremum participat.
Quid Crucem fugis, quam Christus suo
contactu dignificavit? Crux latronibus
fit infame patibulum, tibi Christiane, est
Scala ad cælum. Hac itur ad Astra: hac
Christus, hac omnes cælites intrarunt in
gloriam suam. Quam pulchrum Cælo
spectaculum est, Christianum, Christi
confixum esse Cruci! Quantum gaudi-
um, Christum socium habere dolorum!
Quid dulcius calice Passionis, quem cor
diti-

divinum, suis implet placitis, velut placidissimis liquoribus, quem, manus piissimi patris porrigit, quem os Christi prægustavit. Bibe igitur tam præclarum calicem sitibundus, ut generosos ac Filio Dei dignos imbibas spiritus, & bibendo ingemina cum S. Teressia: *Aut pati aut mori.* Quin potius, dic cum S. Magdarena de Pazzis: *Pati non mori.* Aut exclama cum Indiarum Apostolo Xaverio: *Amplius Domine, amplius cruciari.* Nempe pati, est, *Omne gaudium*, ut ait Iacobus Apostolus. Stare ad crucem Christi cum MARIA, est illud *unum Necessarium*: *Maria optimam partem elegit*, ut ajebat P. Vincentius Caraffa VII. Generalis Soc. JESU *Pati amando, & amare patiendo, est compendium perfectionis*, ut dicebat idem. *Ire ad cælum patièdo, est ire per Portam*, ut dicebat P. Balth. Alvarez Soc: JESU. *Dolores pro amore Christi tolerati, sunt mensura itineris sursum, quam oportet esse confertam & cogitatam*, ut dicebat P. Franciscus Piccolomineus V I I I. Generalis Societatis JESU.

*Oranis ponderatio non est digna
Continētis anima. Eccl. 26.*

QUAM pretiosa est castitas, Virtus Angelica ! *Hec incorruptio, nos mortales facit proximos, non modo angelis, sed ipsi etiam Deo.* Hanc tanti fecit Christus, ut Matrem non nisi Virginem elegerit, ipse Virgo : & Joannem Apostolum propter Virginitatem, in suo pectore, tanquam gemmam pretiosam reposuerit, eumq; moriens loco sui in terris, Filium MARIÆ reliquerit. Hanc ita amavit Virgo Mater, prima hujus virtutis in terris fundatrix, ut Angelo maternitatem Dei offerenti, palam testata sit: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco ?* Præmium Virginitatis quàm sublime ! Supra montem Sion, id est, in sublimi gloria perennare, sequi agnum quocumque jert, canticum ab aliis inimitabili, cor Dei, cor B. virginis, totâ æternitate exhilarare, speciali laureolâ in cœlo ornari, Virginitatis stipendium est. Quanti igitur hanc virtutem æstimare, quantum pro ejus integri-

tegritate dimicare debes, si Christo, si
 ejus Matri placere desideras, Athleta
 Mariane? Linguam sibi præcidit, & cru-
 entam in os Fœminæ impudicæ expuit
 Martyr Nicetas, ut castitatem defende-
 ret, tu saltem linguam cohibe, ne, quæ
 toties, Sanguine Christi in sacra commu-
 nione consecratur, verbo aliquo impu-
 ro polluatur. Nobiles Christianæ Ama-
 zones, aliæ oculos sibi eruerunt, aliæ se
 ipsas præcipitarunt è montibus, ne Vir-
 ginitatem læderent: tu saltem oculos a-
 verte, ne videant vanitatem. Benedictus,
 pro conservanda castitate, se nudum in
 in vepribus cruentavit: Franciscus in ni-
 vibus volutatus est: Xaverius ad sangui-
 nis è naribus profluvium, uni somnio
 impuro restitit. Tu nondum durius car-
 nem rebellem tractasti, *nondum ad san-*
guinem restitisti. Ergo nunc statue, omni
 diligentia, thesaurum tam pretiosum
 servare, quem si semel amise-
 ris, nunquã tota æternitate
 recuperabis.

* *

XI.

*Quam sordet mihi terra, dum
cælum aspicio!*

Vox erat S. P. Nostri IGNATII ad Cœ-
lum aspirantis. Et quidni sordeat
terra, tot plena peccatorum fœtoribus?
Quidni sordeat, quæ stabulum est pec-
corum? Patria nostra est cælum. Ibi
Patrem Deum habemus: ibi Nos, magnus
charorum numerus expectat. Bona terrena,
quibus hic pascimur, siliquæ sunt por-
corum, quæ appetitum nostrum infiniti
boni capacem non explent: sed conta-
minant. Ad majora, ad altiora bona cre-
ati sumus: ergo ad illa properemus. *Ad
cælum, Ad cælum. Ibi nostra fixa sint corda,
ubi vera sunt gaudia, quia pura, aterna.* A-
memus vitam, sed amemus æternam:
Quæramus divitias, sed temper mansu-
ras: optemus voluptates, sed sine felle,
sine absinthio perennes: Ambiamus ho-
nores: sed apud Deum nunquam peritu-
ros. O nos Vesanos, si stabulum ama-
mus præ palatio, exilium præ Patriâ, lu-
tum præ auro. *Quanta Phrenesis est, cogita-*
re pa-

re parum de magno, & cogitare multum de parvo: brevi tempore curam longissimam, & longissima æternitati brevem curam impendere! Quanta insaniam! nolle perdere parum ut multum lucreris: nolle dare mortem pro vita, terram pro Cælo, tempus pro æternitate; nihil pro bonorum omnium aggregatione.

XII.

DEVS mihi sufficit.

Quid appeto? Quid appetendo quæro, & satiari in appetendo nequeo? Bonum est quod appeto, bonum quæro, sed nullum bonum creatum, quo satier, invenio. Vbi es ô bonum meum sufficiens; quæro te intra divitias sæculi, sed non invenio: quid enim sunt illæ, nisi meta deliria, figura transiens & somnium? quo cum dormierint viri divitiarum, nihil invenient in manibus suis. Imò spinæ sunt, quæ sua sollicitudine pungunt animam & truentant. At neq; inter carnis delicias, bonum sufficiens reperio: quantum enim gaudium peccatoris! ad instar puncti est, gutta mellis, in Oceano fellis & absinthij. Quid frustra & inter mundi

honores, & inter favores mortalium ex-
 quiro bonum? quantæ indigentæ latent
 sub larva honoris? quantæ fallaciæ favo-
 res Principum? Valet bona non bona,
 boni indiga, non sine malo bona, quia
 defectuosa & defectibilia. Solus bo-
 num meum est, qui purum bonum est,
 qui omne bonum est, qui fons omnium
 bonorum est indefectibilis, & origo De-
 us meus *Est omnia. Nominum avarus est, cui
 Deus non sufficit.* Quod enim bonum est,
 quod in Deo cum infinito excessu non
 contineatur? aut quod bonum est, cum
 quo Deus melior sit, quàm sine illo, qui
 infinitum bonum est? Igitur si amore ca-
 reo & laude apud homines, sufficit mihi
 Deo placere, sufficit laudem apud Deum
 habere. Si careo divitiis, nimis dives
 sum, cum jus ad Deum possidendum ha-
 beo. *Quidquid mihi dare vult Dominus me-
 us, præter se ipsum, dulce mihi non est;
 auferat totum, Et se mihi det.*

Ipsè solus mihi sufficit,

DEUS meus &

omnia.

* *
*

CAPUT

CAPVT II

Remedia.

Ad fugienda & extirpanda vitia.

IActis breviter, in Virtutis Palæstra, sanctioris vitæ fundamentis, armandus est Athleta MARIANVS, remediis vitiorum, tum generalibus, tum particularibus, quibus instructus, prælia Domini contra hostes animæ feliciter gerat.

Remedia.

Contra quodvis peccatum.

1. Remedium est. Oratio, ad quam subito recurrendum est, insurgente aliqua tentatione, antequam cor occupet, invocando opem Dei B. Virginis, & S. Patrõni, qui in opposita virtute floruit. Hujusmodi orationes sunt. *Deus in adiutorium meum intende. Domine saluum me fac, pereo. Domine vim patior responde pro me. MARIA sis mihi propitia. MARIA opitulare: Mater misericordia monstra te esse, Matrem.*

2. Remedium est. Habere frequenter memoriã præsentia Dei, & Angeli Custodis, atque occurrente praya suggestione,

one, se ipsum arguere dicendo: *Ego ne in oculis Dei iudicis omnia videntis, & Angeli mei custodis, hæc cogitabo? hæc faciam? O Domine malo mori quam sædari.*

3. Remedium est. Premente aliqua tentatione, recordari Christi patientis, e-
jusque amore se ipsum vincere dicendo: *Amor meus confixus est, & ego voluptati operam dabo! Ah non licet sub spinoso capite membrum esse delicatum. O bone JESU, intra vulnera tua absconde me.* Ita suadet Apostolus, ut cogitatione Christi passi armemur. I. Petri 4.

4. Remedium est. Tēpore tentationis devote aspicere imaginem B. Virginis, vel a n sibi in memoriam revocare, atq; ejus amore protestari, se nolle assentiri tentationi. *Propter te, amore tui, o pretiosissima Parens, Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam.*

5. Remedium est. Meditatio Novissimorum, nempe Mortis, Judicij extremi, Inferni, juxta illud: *Memorare Nobissima tua, & in aeternum non peccabis.* Eccles. 7.

6. Remedium est. Fuga otij, quod est pulvinar diaboli, & origo omnium viti-
orum.

7. Re-

7. Remedium est. Fuga solatiorum locorum aliarumque occasionum peccati. Nam *qui amat periculum, in illo peribit.* Ecclesiastici 3.

8. Remedium est. Usus frequens Sacramenti Pænitentiae & Eucharistiae. Ex hoc enim divino epulo robur sumitur ad vincendum hostem animæ: Et de hoc Sacramento dicit psaltes: *Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos, qui tribulant me.* Psal. 22.

9. Remedium est. Dum aliqua tentatio infestat, elicere actum amoris Dei super omnia; talis enim actus stare non potest cum peccato, ac proinde illud impedit.

10. Remedium est. Examen particulare instituere: ita ut mane proposito facto, vitandi tale vel tale peccatum, circa meridiem & vesperi te reflectas, quoties in hoc peccatum lapsus sis, moxque pœnitentiam ipse tibi imponas, & propositum renoves, tam diu in eo persistendo, quamdiu vitium non extirpaveris.

Hæc sunt remedia generalia contra peccata, Veniamus ad specialia.

CAPUT
Remedia.

Contra tentationes fidei oppositas.

1. Cave ne unquam cum talibus cogitationibus disputes, ne fallacijs dæmonis in re fidei tam obscura, capiare: sed potius captivando, intellectum in obsequium Dei, illico dices: *Credo omnia, quæ credit Ecclesia Catholica. Credo Domine, ad iurâ incredulitatem meam.*

2. Revoca tibi in mentem illa suavissima vincula, quæ in fide Catholica tenebant Augustinum, ita de se loquentem, lib. contra Epist. fundam. *Tenet me in hac fide consensus populorum, atq; gentium, tenet auctoritas miraculis inchoata, spe nutrita, charitate aucta, vetustæ firmata. Tenet ab ipsa sede Petri Apostoli, usque ad præsentem Episcopatum, successio.* Addi potest: Tenet me in hac fide tanta doctorum sapientia, tanta tot Religiosorum Sanctitas, tanta tot millionum hominû pro hac fidè tolerata Martyria. Quæ omnia motiva credibilitatis, in nulla secta reperiuntur, nisi in sola Romana Ecclesia, ut vel incertissimum signum sit, Deum in ea sola, & per eam loqui.

3. Fre-

3. Frequentia ritus Ecclesiæ, præsertim usum Sanctissimi Sacramenti, ut sic tibi gustanti quàm suavis sit Dominus, sapiant ea, quæ ipse in Ecclesia revelavit.

4. Vitandæ lectiones librorum veterum, conciones item & familiaritates Hæreticorū, ut monet Apostolus *ad Tit. 3.*

Remedia.

Contra consuetudinem jurandi.

1. Considera, quantus sit Dei contemptus, cum nomē ejus sanctū & terribile assumitur ad confirmandum dictum falsū; hoc enim nihil aliud est, quàm Deum, qui est summa veritas, facere testem mendacij, adeòq; facere Deum mendacem, quæ est ingens Dei contumelia.

2. Considera, consuetudine jurandi amitti auctoritatem in dicendo: nam frequenter & facilè juranti, minus creditur, etiamsi seriò juret, ut docet *S. Chrysost: hom. 7. ad pop. Antioch.*

3. Loco consuetæ formulæ jurandi, affice alteri modo testandi, qui non contineat juramentum, dicendo v. g. ita pro certo affirmo, &c.

A. S.

4. *S. Chrysoſtomus hom. 5. ad populum,* ad deponendam hanc conſuetudinē, ſua-
det, ut qui eſt ei obnoxius, ipſe ſibi pœ-
nam imponat, quoties in hoc peccatum
labitur, v. g. ut impranſus cubet; ut to-
ties det eleemoſynam, &c.

*Contra ſuperbiam & vanam
gloriam.*

1. Frequenter ſibi imperfectiones, &
peccata ob oculos ponere, ob quæ digni-
ſimus omni contemptu.

2. Proponere ſibi ante oculos per-
fectiones Sanctorum, & cum illis ſe ipſū
comparando, confundi.

3. Meditari de humilitate Chriſti cō-
culcati, conſputi, latroni poſtpoſiti, atq;
nobis dicentis: *Discite à me, quia mitis ſum
& humilis corde.*

4. De ſe ſuiſq; factis nihil ad laudem
vel vituperium dicere, & oblatam lau-
dem ſtatim Deo offerre

5. Libenter occupari in functionibus
abjectioribus, & cum humilibus conver-
ſari.

6. Laudem & honorem apud ſolum
Deum

Deum quærere , apud quem solum est laus vera , æterna , inamissibilis , imò est infinita , cum sit ipse Deus , juxta illud Regij Varis : *Apud te laus mea Deus. Et Laus mea tu es.*

7. Sæpè cogitare , quod superbus, sit contemptibilis hominibus , & Deo odibilis , qui superbis resistit , eosque punit infamiâ , & peccatis turpibus, ut sibi vilescant.

Contra Iram & Impatientiam.

1. Cum te ira commoveri sentis , ab omni verbo abstine, aliò te conferendo, ne aliquod verbû cõtra rationẽ excidat.

2. Aspice Christum Crucifixum, ideam omnis patientiæ & mansuetudinis , qui ut dicitur 1. Pet. 2. *Cum pateretur non comminabatur ;* atque intra ejus vulnera, tuas molestias deponere, ut ibi dulcescant amore sui Redemptoris.

3. In omni tua aduersitate, oculos mentis converte ad Dei voluntatem sapientissimam, justissimam, benevolentissimam , à qua, omnia adversa ad nos veniunt, dicendo : *Ita Pater, quia sic placitum est ante te.*

4. Vide tuos defectus majores, quos in te tolerat Deus, & alij, & quibus longe majorem pœnam mereris, ac proinde in satisfactionem pro ipsis, accepta adversitatem.

5. Considera damna, quæ ex ira & impatientia proveniunt. Minuit dolorem sed vulnus conscientia in honora. Deinde hominem bestiam. Deniq; præterea Deus agere debeat cum te. *Dimitte nobis sicut & ne*

Contra tentationes

1. Fugiendæ occasiones, amicitia nociva.
2. Custodiendi defectus, fertim oculi, lingua fenestræ, per quas nocent.
3. Subtrahendum nimis, nimius cibus & potus.
4. Adhibenda moderata jejunia, flagellatione.
5. Utendum frequenter, ut purissimo corpore nostra sanctificentur.

S. Emerentiana Virginis Et Martyris. 23. Januarii.
Que reposueris in egenorum manus, illa in seculum promptuarium nempe manum Dei reposita erunt, quæ involata prebebit, cum redierit in patrias Chrysolasti. Liberalitas in pauperes. Pro Nobilitate Regni.

6. Juvat plurimū devotio ad Matrē purissimam, à qua virtu Continentiæ sæpè petenda est, & coram eadem manè & vesperi protestatio faciēda, quod quidquid contra Angelicam puritatē acciderit, id præter & contra nostram voluntatē futurum sit, idq; amore ipsius.

7. Occurrente tentatione mentem illicò aliò avertere, vel conferendo se ad aliquid seriò agendum, vel recurrendo ad Christum Crucifixum, vel ad Angelū Custodem, vel ad B. Virginem, his verbis: *Virgo purissimā per immaculatam Conceptionem tuam, munda cor meum ab omni impuritate, in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti.*

Contra invidiam & odium.

1. Honorem, laudem, cæteraq; bona temporalia non magni facere, sed potius bona vilioris ordinis æterna desiderare.

2. Ea frequenter considerare, quæ ad fraternum amorem excitare possunt, qualia sunt, quod omnes simus Dei imagine insigniti, omnes Christi sanguine tincti,

ti, omnes ad eandem hæreditatem vocati, omnes ejusdem divinæ mensæ participes, &c.

3. Expendere damna invidiæ, quæ invidum tristitiâ inani consumit, omnibus gravem facit, diabolo similè reddit.

Contra Gulam

1. Remedium præscribit Spiritus S. Prov. 23. *Noli esse in conviviis potatorum nec in comessionibus eorum.*

2. Expendere turpitudinem hujus vitiij, quod hominem belluam facit, imò deteriorem belluis, quæ naturam, ultra satietatem non gravant.

3. Considerare incommoda, quæ ex hoc vitio proveniunt, qualia sunt paupertas, multæ infirmitates, acceleratio mortis, rixæ, homicidia, luxuria, & alia.

4. Panam sibi statuere pro hoc defectu commisso, die aliquo victitandi pane & aqua, cibum quæ qui sumendus fuisset pauperibus erogandi.

Contra Lepiditatem.

1. Considera amorem Dei erga nos, & tot beneficia, quibus nos obstringit
con-

continuò ad hoc, ut ei feruenter seruiamus.

2. Considerare, immensum gloriae pondus, quod tam facile per opera ferventia promereri possumus, & quod promerendi post mortem tempus non erit amplius.

3. Considerare exempla tot Sanctorum, tum in hac vita, tum in caelo, Deum ferventer laudantium.

4. Considerare finem creationis nostrae, qui non est alius, nisi laudare Deum ei que servire

5. Considerare malitiam tepiditatis, quae ipsa bona opera reddit mala, & nauseam tantam Deo movet, ut dicat in Apod. *Vinam calidus, vel frigidus esses, sed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore.*

CAPVT III

Praxis Exercitij Matutini.

Adiratio Fides, Spes, Charitas.

SUMMA ac infinita majestas, Pater, Filius & Spiritus S. Ego vilissima creatura tua, in centrum nihili mei prostratus,

Te

Te Deum verum, unum in natura, tri-
 num in Personis, supplex: adoro, laudo
 & glorifico cultu latriæ, affectu omnium
 Sanctorum. In te & tibi omnibus qua-
 cunq; revelasti, firmissime credo, pro-
 pter tuam veracitatem infallibilem. In
 te spem omnem meam de omnibus bo-
 nis meis tam temporalibus, quam æter-
 nis repono, propterea quia scis, vis &
 potes ea conferre. Te æstimo & ample-
 ctor super omnes divitias, honores vo-
 luptates, & super omnia bona creata,
 propter te, & infinitam dignitatē & bo-
 nitatem tuam. Atque in his affectibus
 hodie & quotidie vivere, operari, pati
 ac tandem mori volo.

Gratiarum Actio.

Benedicta sit in æternum amabilissima
 tua Deus bonitas infinita, qua me ex
 nihilo creasti, ex peccati servitute rede-
 misti, ad fidem veram vocasti, tot gra-
 tiis in gratum hæcenus ornasti, præve-
 nisti, adjuvisti, à tot malis animæ & cor-
 poris etiam hac nocte præservasti. Pro
 istis ac omnibus aliis beneficiis, quibus
 non

non solum me, sed omnes & singulas creaturas hucusq; cumulasti, confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & Sancti tui benedicant tibi.

Intentio.

ECce Domine hodie, & per totam vitam meam, & æternitatem, me tibi ex integro in holocaustum trado ac offero, corpus & animam meam, memoriam, intellectum, voluntatem, sensus ac omnes potentias, omnia facta, dicta, cogitata, omnes adversitates meas, omnes motus cordis ac respiraciones, omnes Syllabas & literas legendas, scribendas, audiendas, Omnia ista unita meritis vitæ & Passionis Domini nostri JESU Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, dono, offero, consecro divinæ Majestati tuæ.

*I. Ex amore tui, ad gustum tibi dandum,
& ad majorem gloriam tuam.*

*II. In protestationem supremi tui dominij
& nostræ subjectionis.*

*III. In gratiarum actionem pro beneficiis
omnibus præsertim N.*

IV. In

IV. In Satisfactionem pro omnibus peccatis præsertim N.

V. Ad exhilarandum cor B. Virginis, & SS. præsertim N.

VI. Ad præparandum cor meum in ordine ad Communionem.

VII. Ad confundendos demones hostes animæ meæ.

VIII. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam N.

Protestatio.

Protestor verò coram te Domine Deus meus, & Curia tua cœlesti universa, quod hodie & tota vita mea, volo vivere, ut decet mancipium IESV & MARIÆ. Protestor quod mori millies malo, quàm peccato præsertim N. te offendere. Protestor quod quidquid, hodie acciderit, quod tibi Deo meo displicet, id contra meam voluntatem erit. Protestor denique quod toties te hodie amare & laudare volo, quoties respirabo, quot fluent momenta in tempore, quot literas scribam, &c.

P
ist.

Petitio Auxilij.

Bene-

A Tua bonitate per JESU Christi sanguinem suppliciter peto benedictionem. Da mihi gratiam hodie efficacem, ad vincendas suggestiones inimici, ad vitanda omnia peccata, præsertim N. ad promerendam veniam, gratiam, & gloriam æternam. Amen.

Ter *Pater* & *Ave*. Et renovetur Formula Congregationis: *Sancta MARIA Mater Dei, &c.*

C A P V T I V

Examen Vespertinum.

Actus Gratiarum actio. Sol.

Benedicta sis in æternum, ab omnibus, & super omnia, Sancta & individua Trinitas, Pater, Fili, & Spiritus Sancte, pro omnibus & singulis beneficiis, quæ mihi omnibusq; creaturis sive in terra, sive etiam in inferno hodie & toto vitæ meæ tempore, contulisti. Benedico, laudo, & glorifico te, pro beneficio creationis, & conservationis mei ac omnium creaturarum, pro cooperatione ad õnes
actus

actus meos, pro Incarnatione, vita, passione & morte Domini nostri JESU Christi, pro doctrina ejus, meritis, exemplis Sacramentis, pro gratiis omnibus habitualibus & actualibus, in me ac omnes creaturas rationales, tam liberaliter effusis, ac demum pro externa protectione ac preservatione à pluribus malis animæ & corporis, Benedictio & claritas & gratiarum actio, honor, & gloria tibi Deo nostro in æternum.

Petitio Luminis.

AT quàm ingratus ego hodie beneficiis vixi! illumina quæso Domine oculos mentis meæ, ne obdormiam in morte. Emitte lucem tuam & veritatem tuam, ut cognoscam ac defleam peccata mea, quibus te hodie offendi.

Discussio conscientie.

Hic revoca tibi in mentem defectus actionum tuarum, reflectendo te super singulas eo ordine, quo per diem factæ sunt, observando, quid mali in qualibet actione diei cogitasti, dixisti, fecisti, quid etiam boni omisisti, quod facere potuisti,

ai, Item considera causas defectuum, & remedia.

Dolor.

O Purum, summum ac infinitum bonū Deus meus, ex amore quo te amplector, & æstimo super omnes creaturas, detestor omnia & singula peccata mea, super omnia alia mala, etiam supra ipsā mortem, & doleo quia Te aliquādo peccatis meis offendi. Doleo autem purè propter te, tuamq; bonitatem infinitam, omni amore dignissimam, quam infelix offendi, & cui materiam displicentiæ dedi. O utinam nunquam peccassem: utinā tibi perfectius servivissem!

Proposuiam.

Ecce nunc Domine cum tua gratia firmissime statuo ac propono emendationem. Volo deinceps perfectius tibi servire, volo occasiones peccandi præsertim N. devitare. Malo mori & omnia adversa pati, quam te Deum meum peccato unquam offendere. Confirma hoc Deus per gratiam, quod operatus es in me. Adjutor meus esto, ne derelinquas me;

C

neq;

ne quis despicias me Deus salutaris meus.
Ter Pater & Ave, & Psalmus De profura-
dis, pro defunctis Sodalibus.

CAPUT V.

Observanda circa quamcunq;
actionem, ut perfectè fiat.

Ante quamcunq; actionem, præsertim
longiorem, V. C. ante studia, invoca
breviter opem divinam, dicendo: Deus
*in adjutorium meum intende. vel Adjuba me
Domine Deus meus.*

2. Renova intentionem, dicendo:
*In gloriam tuam Deus & vitam æternam. Pro-
pter te Domine. Renovo intentionem.*

3. In decursu actionis recordare inter-
dum Dei in te circa te, ac in ipso actio-
nis tuæ objecto, præsentis atq; spectantis,
ac tecum & cum tuo objecto concurrentis.
Vnde dices: *Adoro te Domine, hic præ-
sentem, me videntem, mecum concurrentem,
me cum hoc objecto pascentem, illuminantem,
salafacientem, &c.*

4. Intuere Christum Dominum, B.
Virginem, vel Sanctum Patronum, quâ
per-

perfectione similem actionem illi exequabantur. illos proinde imitando, in unione actionis ipsorum operare. E.G. In comedendo, recordare Christi in nuptiis, in coena ultima. Decumbens in lecto, recordare Christi in praesepio, in Cruce, in sepulchro quiescentis. Vestiendo te, Christi ligati, vestibus ignominiosis induti. Lavando faciem, Christi in sanguine suo demersi. Ambulando, Christi per plateas ad iudices tracti, Palaestinam obeuntis. Studendo, Christi docentis, &c.

5. Forma tibi aliquod documentum spirituale ex actione tua ejusq; objecto, cum aliquo affectu proportionato. E.G. Lavas faciem? cogita quod sanguis Christi emundat nos ab omni peccato, utinam te emundet! Induis te? cogita exuendum veterem hominem, & induendum D. Jesum, hocq; pete à Deo. Comedis? cogita siliquas esse istas porcorum, melioribus in Patria sanctos abundare panibus, illuc proinde feratur desiderium. Decubis? cogita fore ut sub te sternatur tineas, & operimentum tuum sint vermes.

6. Mortifica te in omni actione, v.g.

incommodiùs sedendo, non carpendo fructum aut florem in horto, subtrahendo gustui ad mensam bolum aliquem, B. Virginis gustui transmittendum.

7. Post actionem, age Deo gratias pro cooperatione, pro tuis defectibus dole, & quidquid boni actum est, offer Deo.

CAPUT VI.

Orationes ejaculatoriæ per diem usurpandæ

Fidei.

IN fide vivo Filij Dei, qui dilexit me, tradidit semet ipsum pro me.

Credo Domine, adjuva incredulitatẽ meam.

Spei.

DEus misericordia mea. *Psal. 58.*

In te Domine spero non confundar in æternum. *Psal. 30.*

Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. *Psal. 17.*

Dominus mihi adiutor, & ego despiciam inimicos meos. *Psal. 117.*

Spes mea ab uberibus matris meæ, Deus meus es tu. *Psal. 21.*

Cha.

Charitas.

DEus meus & omnia.
 Quid volo præter te, Deus cor-
 dis mei, & pars mea Deus in æternum.

Serò te amavi pulchritudo infinita,
 serò te amavi. Væ tempori, quo non a-
 mavire. *S. August.*

O summum bonum meum, quando te
 perfectè amabo?

O quã suavis est Domine Spiritus tuus
 Dulcis & rectus Dominus.

Diligam te Domine virtus mea, fir-
 mamētū meū & liberator meus. *Psal. 17.*

Ego autem in Domino gaudebo, & e-
 xultabo in Deo Jesu meo. *Abac. 3.*

Convictionis,

PEccavi Domine, miserere mei.

Pater, peccavi in Cælum & coram
 te, non sum dignus vocari filius tuus.

Amplius lava me Domine ab iniqui-
 tate mea, & à peccato meo munda me.
Psal. 50.

Malo mori quam foedari.

Desiderij ad gloriam celestem.

O Quam sordet terra, dum Cœlū aspi-
 cio! *S. Ignat. C3 Sati*

Satiabor cum apparuerit gloria tua Domine. *Psal. 16.*

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit & deficit anima mea in atria Domini. *Psal. 83.*

Quando veniam & apparebo ante faciem Dei? *Psal. 41.*

Adimplebis me Domine lætitiâ cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usq; in finem. *Psal. 15.*

Te exquirat facies mea, faciem tuam Domine requiram. *Psal. 26.*

Vnam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ.

Gratiarum actionis & laudis.

Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. *Psal. 102.*

Misericordias Domini in æternum cantabo. *Psal. 88.*

Exaltabo Te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in sæcula. *Psal. 144.*

Benedictio, & claritas, & gratiarum actio, honor Deo nostro, in sæcula sæculorum. *Apoc. 7.*

Sedenti in throno Deo & Agno honor
& gloria.

Vivat Iesus meus & exaltetur Deus
salutis meæ.

Benedictus Deus & Pater Domini no-
stri Iesu Christi, qui consolatur nos in
omni tribulatione nostra. *2 Cor. 1.*

O SS. Patroni mei magnificate Domi-
num mecum, & exaltemus nomen ejus
in idipsum.

Magnus Dominus, & magnitudinis e-
jus non est finis. *Psal. 144.*

Oblationis.

Domine quid me vis facere?

O Domine! ego servus tuus & fi-
lius ancillæ tuæ. *Psal. 115.*

Tuus ego sum Domine, saluum me fac
Psal. 118.

Paratum cor meum Deus, paratum cor
meum. *Psal. 107.*

In tentatione vel aliquo periculo.

Domine vim patior, responde pro me.
Isaie 38.

Domine salva nos. perimus. *Matth. 14.*

Pater salifica me ex hac hora. *Ioan. 12.*

Esto mihi in Deum protectorem & in locum refugij, ut salvum me facias. *Pfal. 30.*

Exurge Domine, salvum me fac Deus meus. *Pfal. 3.*

Sub umbra alarum tuarum. protege me. *Pfal. 16.*

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Cor mundum crea in me Deus, & Spiritum rectum innova in visceribus meis. *Pfal. 50.*

In afflictione.

ITa Pater, quia sic placitum fuit ante te. Deo subiecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea. *Pfal. 61.*

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum. *Iob. 1.*

In ditione tua Domine omnia sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tuae. *Esther. 13.*

Domine, hic ure, hic seca, ut in æternum parcas. *Augustinus.*

Deus meus & omnia. Nunquid tu mihi non

hi non sufficis, ut aliquo extra te bono
privari doleam? *Lessius.*

Nolo Domine sine vulnere vivere dū
te video vulneratum. *S. Bernardus.*

Domine auge dolorem, sed auge pati-
entiam. *Pius V.*

Plura Domine & majora mala merui,
tu pro me quoq; graviora passus es.

JESV mi Crucifixe, serva mihi ali-
quem angulum in Cruce tua. Ecce me ad
patiendum pro te, amplius & amplius;
etiam per æternitatem, si ita vis. *P. Franca
Piccolomini S. I. Generalis VIII.*

In prospero successo.

NON nobis Domine, sed nomini tuo da
gloriam. *Psal. 113.*

Magnificat anima mea Dominum, &
exultavit Spiritus meus in Deo salutari
meo. *Lucæ 2.*

Dextera Domini fecit Virtutem, dex-
tera Domini exaltavit me. *Psal. 117.*

Domine quid est homo, quod magni-
ficas eum, aut quid apponis erga eum
cortuum? *Huc spectant affectus gratiarum a-
ctiois supra positi.*

Dum comedis.

Satiabor cum apparuerit gloria tua Domine. *Psal. 16.*

Replebimur in bonis domus tuæ *Psal. 64.*
 Dominus meus **IEVS** in Cruce sitit, & ego comedam & bibam?

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quā abscondisti timentibus te?

Quanti mercenarij abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereor: iurgā & ibo ad Patrem meū. *Luce. 15.*

Cum decumbis.

Quando requiescam in illa pulchritudine pacis, in requie opulenta?

In pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti n e, *Psal. 4.*

Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi cubes in illo meridie æterno *Cant. 1.*

Dum ambulat.

Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam. *Psal. 1.*

Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. *Psal. 24.*

Erravi sicut ovis quæ perit, quære servum tuum Domine. *Psal. 118.* Sur.

Surgam & circuibo civitatem, quærā
quem diligit anima mea. *in Cant.*

Trahe me Domine post te, curram in
odorem unguentorum tuorum *in Cant.*

Quando veniam & apparebo ante faci-
em Dei? *Psal. 41.*

*Cum aliquod obiectum sensu
percipis.*

Delectasti me Domine in factura tua &
in operibus manuum tuarū exultabo.

Benedicite Domino omnia opera ejus
in omni loco dominationis ejus.

O quàm suavior! quam dulcior! quàm
pulchrior es, Deus meus, nunquid enim
tibi plus non reservasti?

CAPVT VII.

Praxis visitandi Sanctissimum

Sacramentum.

I. P R A X I S.

*Induere affectus Sanctorum adorantium
Christum.*

Domine Jesu Christe Deus & Homo, in
hoc SS. Sacramento presens ego pul-
vis tuus & cinis, adoro te illo affectu, quo

te in cunis adorârunt Pastores & Magi. Adoro te illo affectu, quo te adorabat viventem hic in terris, & nunc in coelo adorat pretiosissima Parens tua. Adoro te illo affectu, quo te adoravit Centurio, & omnes viatores devote communicantes, quicunq; tibi placuerunt. Adoro te deniq; illis affectibus laudis & adorationis, quibus te adorarunt, adorant, & tota æternitate adorabunt omnes Beati cælitates. Horum voce & affectu tibi Deo meo hic præsentem canto: Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabbaoth. Dignus es Domine accipere honorem & gloriâ & benedictionem. Tibi hic vere præsentem Deo & Agno, sit honor & gloria ab omnibus, in omnibus, super omnia. O si omnium electorum tuorum corda amore tui inflâmatissima, si ora in laudem tuam eloquentissima, nunc haberem! omnibus illorum cordibus te amarem, omnibus illorum vocibus te laudarem. Sed quia id præstare non possum, ecce nunc illorum omnes laudis, adorationis, amoris affectus erga te sive elicitos, sive per totam æternitatem eliciendos approbo, & tibi nunc

nunc præsentem, ac offero in supplementum meæ tepiditatis. Vos verò omnes SS. Angeli vos SS. Patroni mei, præsertim Tu B. Aloysi, adjuvate meam impotentiam. Magnificate mecum & pro me istum Dominum meum hic præsentem, & exaltemus nomen ejus nunc & in æternum. A.

II. PRAXIS

Adorare omnia Christi constituta.

A Doro te, ô Sapientia Divina, in hoc SS. Sacramento præsens, quæ omnia possibilia & existentia vides, ipsumque Deum comprehendis, & quæ hoc mirabile Sacramentum invenisti. Adoro te hic præsentem, Omnipotentia Divina, apud quam non est impossibile omne verbum, quæ omnia in omnibus operaris, & quæ in hoc Sacramento, tot stupenda miracula efficis. Adoro te hic præsentem, ô immensa Bonitas & Liberalitas Divina, quæ te in hoc Sacramento hominibus tam liberaliter communicas. Adoro te immensitas Divina, quæ cum Cælum & terram impleas, hic tamen in exigua hostia tota lates. Adoro etiam te, ô præ-

tiosissima

olissima Anima Salvatoris mei, in hoc Sacramento verè ac realiter præsens, cum omnibus potentiis, habitibus, & actibus tuis. Benedictus sit tuus Intellectus hic præsens, scientiâ infusâ rerum omnium ac visione Dei clarissima illustratus. Benedicta sit Memoria tua hic præsens, quæ omnium hominum, ac mei etiam indignissimi nunquam obliviscitur. Benedicta sit Voluntas tua, tot habitibus virtutum supernaturalium ornata. Benedictæ sint omnes Potentiæ tuæ vitales, quæ suis actibus veniam, gratiam & gloriam nobis promeruerunt. Adoro præterea te, & complector toto cordis mei affectu sanctissimum Corpus Domini nostri Iesu Christi hic realiter præsens, ex purissimo sanguine Virginis Matris operâ Spiritus Sancti formatum, pro salute mea olim crucifixum, nunc verò dotibus gloriosis ornatum. Amplector pedes tuos cum Magdalena, pro me in cruce transfixos. Amplector Manus vulneratas, in quibus omnia bona nostra Pater posuit. Amplector Caput spinis coronatum. Amplector Cor ad me summa charitate conversum.

Ample-

Amplector omnia & singula vulnera tua, omnes guttas sanguinis, pretium Redemptionis nostræ. O Domine da ut te sub his speciebus Eucharisticis latentem, digne adorem & laudem, olim verò revelata facie videam in Cælo, A.

III. P R A X I S.

Salutare Christum in tuis officijs.

AVe Domine Jesu Christe, in hoc Sacramento Deus abscondite & Salvator. Tu es Rex meus & Dominus meus, ego servus ille tuus debitor, procido coram te, agnosco plurima debita mea, quæ peccando contraxi, patientiam habe in me, & dimitte universa delicta mea.

AVe Pater Misericordissime. En ego ad te venio prodigus filius, dissipavi substantiam tuam, recessi à te in regionem longinquam dissimilitudinis, peccavi in cælum & coram te, amplectere me ad te redeuntem, qui filium prodigū recepisti.

AVe Magister Sapientissime. En ego coram te negligens discipulus, doce me facere voluntatē tuā, quia Deus meus es

AVe Pastor Vigilantissime. En ego co-

ram te ovis errabunda. Erravi sicut ovis,
quæ perit, quare servum tuum.

A Ve Medice Providentissime, quem
Spiritus Domini misit, ut medereris
contritis corde. Agnosco infirmitates
meas, præsertim N. sana Domine animã
meam, quia peccavi tibi.

A Ve Dux peregrinationis nostræ. En
ego Viator à Patria aberrans, deduc
me in semitam mandatorum tuorum:
deduc me per vias rectas, & ostende mi-
hi Regnum Dei.

A Ve omnium donorum & gratiarũ Di-
spensator. En sto ante te pauper, nu-
dus, miser & miserabilis; omnia tibi de-
dit Pater in manus. Dives es in omnes,
qui invocant nomen tuum: das omnibus
affluenter; da mihi Domine virtutem N.
Da usum salutarẽ hujus SS. Sacramenti,
& tandẽ perseverantiã finalẽ, in gratia tua.

C A P U T V I I I.

Modus Audiendi Sacrum.

D Vm prodit ad altare Sacerdos, ima-
ginare Filium Dei de arcano Patris
sini, carne nostra amictum prodire ad

Sacra

Sacrificium pro salute nostra Deo Patri offerendum, simul etiam vide pondus peccatorum nostrorum ejusdem humeris impositum, quod inclinatio sacerdotis sub *Confiteor* significat, ubi confessione spirituali peccatorum Deo facta, petes contritus indulgentiam & absolutionem
in Gloria in excelsis.

Recordare Nativitatis Christi, eumq; natum, ac SSS. Trinitatem pro natiuitate Verbi incarnati cum Angelis lauda, glorifica verbis & affectu hujus hymni.

in Collectis.

Recole vitam Christi privatam, in qua toties ipse pro nobis oravit. & in unione harum orationum offer Deo orationes Sacerdotis.

in Epistola & Evangelio.

Expende quomodo Christus obeundo Palæstinâ prædicaverit Evangelij doctrinam, pro qua age gratias, utq; eam exequaris, gratiam pete.

in Offertorio.

Repræsentatur ultima Cœna, in qua Christus se ipsum sub specie panis &

vini obtulit, & hoc Sacramentum instituit: pro quo age gratias.

Deinde usq; ad Consecrationem.

Reviter percurre Passionem Christi Domini, nempe Comprehensionem, Flagellationem, Coronationem, Contumelias: eundemq; Regem dolorum, ad compensandas ipsi contumelias, cū Sanctis Angelis lauda in Præfatione, cantando ipsi Sanctus, &c. simul etiam pete ut Christum passum imiteris in patientia.

Elevatio Hostiæ & Calicis.

Repræsentat Crucifixum Domini; quæ cum passione & sanguine ipsius effuso, per manus Sacerdotis offeras Deo in protestationem supremi dominij, in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis, in satisfactionem pro omnibus peccatis, & ad impetrandâ varia dona Dei, & gratias, tam tibi quam vivis & defunctis, pro quibus sigillatim orabis, sub *Memôto.*

Fractio Hostiæ.

Significabit tibi separationem animæ Christi à corpore, & descensum ad limbum, ubi pete felicem mortem.

Dein.

Deinceps usq; ad communionem.

Imaginare Christum, de Cruce depositū in ulnis. B. Virginis, cujus affectu amplecteris vulnera Salvatoris tui. Deinde per communionem spiritualem, seu per ardens ipsius desiderium invitabis Christum, deponesq; in cor tuum, ceu in sepulchrum, eo tempore, quo Sacerdos communicat; petendo à Christo, ut in te per gratiam suam semper maneat.

Orationes post Communionem.

Denotant Christi apparitiones post resurrectionem: ubi petes gratiam resurgendi à peccatis, & felicem resurrectionem post mortem tuam.

Dum Sacerdos benedicit.

Recordare Christi in Coelum ascendentis dum elevatis manibus benedicebat Apostolis. Pete & supplex recipe ab eodem benedictionem.

A CAPVT IX. *FS.*

Praxis recitandi Coronam B. V.

Oratio prævia.

Pater æterne, da mihi gratiam laudandi
Fili-

Filiam tuam. Fili Dei unigenite, da mihi gratiam laudandi Matrem tuam. Spiritus Sancte Deus, da mihi gratiam laudandi Sponsam tuam. Tu quoque o dignissima Virgo & Mater Dei, dignare me laudare te. Ego hanc Coronam tibi offero per manus Angeli Gabrielis, corde ac ore ipsius, actorius militantis & triumphantis Ecclesiae, ad gustum Tuum, & gloriam accidentalem; in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis Tuis, ad compensandas omnes negligentias meas, in cultu & amore Tui: pro N. N. N. &c.

PRIMA DECAS.

In honorem Conceptæ & Natæ B. Virginis.

Pater noster. &c.

1. **A**ve Maria ab æterno in primogenitam purarum creaturarum electa, *Gratia plena Dominus, &c.*
2. Promissa & expectata in lege naturæ & Scripta.
1. Impetrata precibus sterilium parentum,
4. Præservata à peccato originali,
3. In instanti Cõceptionis Tuæ redita moraliter impeccabilis,

In

Gratia plena, &c.

7. Elisabetham visitans & Ioannes sanctificans, 8. N
9. T
8. Ob angorē Sponsi Iosephi sollicita,
9. Spatio novem mensium Filium Deum in utero portans, 10.

10. Expectans horam virginei partus,

JESU Tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

DECAS TERTIA.

In honorem partus Mariani.

Pater noster, &c.

1. **A**VE Maria Bethleem profecta, 1.
ibiq; locum nō habens in diversorio, *Gratia plena: Et.* 2.
2. In spelunca Deum hominem sine corruptione & dolore parturiens, 3.
3. **A**VE MARIA Natum ex te Deum hominem adorans, & amplectens. 4.
4. Deum hominem pannis involvēs, & reclinans in præsepio, 5.
5. Deum Infantem lactans ubere de Coelo pleno. 6.
6. Natum Messiam Pastoribus exhibens, 7.
7. Circumciso Deo Filio condolēs, 8.

No-

- 8. Nomen Iesu Filio imponens,
- 9. Tribus Regibus Filium adorandum proponens,
- 10. In templo primogenitum tuum Deo offerens.

JESV Tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater Gratia, &c.

DECAS QVARTA.

In honorem Deiparae servientis Christo usq[ue] ad passionem ipsius.

Pater noster, &c.

- 1. **A**ve Maria Fugiens cum Filio in Ægyptum Gratia plena, &c.
- 2. Per septennium cum Filio in Ægypto exulans,
- 3. Deum hominem in civitate Nazareth educans,
- 4. **A**ve Maria Suavissimo contubernio Dei hominis, pluribus annis fruens,
- 5. In templo amissum duodennem Filium quærens,
- 6. Post triduum invento filio gaudens,
- 7. Deum hominem Tibi subditum habens,
- 8. Primum miraculum in Cana nupti-

Gratia plena, &c.

Ave **M**aria

Johannes
 sollicita
 ium De
 partus
 fecta,
 in di
 : &c.
 n fine
 par
 em a
 invol
 epio,
 abere
 as ex
 dolés,
 No-

- nuptiis à filio impetrans,
 9. Verba Filij concionantis in corde tuo
 conservans,
 10. A Muliere de turba vocem extollen-
 te publicè collaudata,
 JESU Tibi sit gloria, &c.
 MARIA Mater Gratiaë, &c.

DECAS QVINTA.

In honorem planctus Deiparæ.

Pater noster, &c.

1. *A*be Maria, Filio ad mortem abeuntis
 valedicens, *Gratia plena, &c.*
 2. Compassa filio capto flagellato,
 spinis coronato,
 3. Occurrens filio crucem bajulati
 4. *A*be Maria, Stans juxta Crucē Filij Crucifixi,
 5. *A*be Maria, Joanni à Filio è cruce commē-
 data,
 6. *A*be Maria, Joannem pro Filio acceptans,
 7. *A*be Maria, Cernens cum dolore filium mo-
 rientem,
 8. Cernens Filio mortuo latus a
 periri,
 9. Deposito de Cruce Filium sinu
 excipiens.

10. *Fis*

10. Filium mortuum sepulchro inferens
 JESU Tibi sit Gloria, &c.
 MARIA Mater Gratia, &c.

DECAS SEXTA.

In honorem Deiparæ gaudiorum & gloria.

Pater noster, &c.

1. **A**ve Maria, Redivivi filij primo con-
 spectu & amplexu gaudens,
 2. Filium in Cœlos ascendētē intuens
 3. Spiritu Sancto die Pentecostes cum
 Apostolis repleta,
 4. Cum fidelibus in fractione pa-
 nis Eucharistici perseverās,
 5. Apostolos in conversione ad fi-
 dem populorum juvans.
 6. Præ amoris Divini vehementia
 in complexu Filij, & corona A-
 postolorū suavissimè expirās,
 7. Apostolorum humeris ad tu-
 mulum elata,
 8. Cum anima & corpore ad Cœlos
 assumpta,
 9. Ad Filij dexterā supra omnes An-
 gelos exaltata.
 10. Cœli terræque Regina declarata,

D.

JESU

Ave MARIA

Gratia plena, &c.

JESU Tibi sit Gloria, &c.

MARIA Mater Gratia, &c.

Ternio ultimus.

Pater noster, &c.

Ave Maria Laureola Martyrum coronata

Ave Maria Laureola Doctorum coronata

Ave Maria Laureola Virginum coronata

Credo. Et Magnificat, &c.

Praxis recuandi Corollam 12. stellarum seu virtutum Deiparae.

Dignare, me laudare te, Virgo sacrae

Da mihi virtutem contra hostes tuos

Pater noster, &c.

In honorem Dei Patris amantis

B. V. M. ut filiam.

1. **A**ve Maria charitate Dei ardentissima

2. **A**ve Maria, gratia plena, &c.

3. **A**ve Maria religione erga Deum ornatissima.

4. **A**ve Maria pientissima.

5. **A**ve Maria obedientissima.

Pater noster.

*In honorem Filij amantis B. V.
ut Matrem.*

5. Ave Maria misericordissima.
 6. Ave Maria liberalissima.
 7. Ave Maria mansuetissima.
 8. Ave Maria patientissima.
- Pater noster, &c.

*In honorem Spiritus S. amantis B.
Virginem ut Sponsam.*

9. Ave Maria castissima.
 10. Ave Maria pauperrima.
 11. Ave Maria prudentissima.
 12. Ave Maria veracissima.
- In fine *Salve Regina.*

CAPUT X.

Varia Corona per hebdomadam dicenda.

D*e Dominico in honorem SS. Trinac-*
tis recitetur in Majoribus globulis -
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS Sa-
baoth, plena est omnis terra gloria ejus. in Mi-
noribus verò globulis: Gloria Patri, &c

Dz

Feria

Feria Secunda. In honorem Angeli custodis, in Majoribus globulis dicatur S.S. *Angeli Custodes nostri, defendite nos in praelio, ut non pereamus in tremendo iudicio.* in Minoribus autem dicatur: *Angele DEI qui custos es mei, me tibi commissum pietati supernae custodi, rege & governa.*

Feria Tertia. In honorem Beati Stanislai, dicatur in Majoribus globulis: *Gloria Patri.* In Minoribus: *Abe Beate Kostyle, Caelestis horti floscule, meis da JESUM stetitibus, da Dominum gemitibus*

Feria Quarta. Recitetur in Majoribus globulis. *Pater noster.* In Minoribus vero: *Deus meus & omnia, amo te super omnia.* Vel: *Deus meus sis benedictus in aeternum.* Vel: *Deus propitius esto mihi peccatori.*

Feria Quinta. In honorem S.S. Sacramenti. In Majoribus globulis: *Osaltari hostia.* In Minoribus: *Laudetur S.S. Sacramentum.*

Feria Sexta. In honorem Passionis Domini. In Majoribus globulis: *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum,* In Minoribus vero: *Qui passus es pro nobis JESU Christe miserere nobis.* Sab-

Sabbato. In honorem Beatæ Virgini-
 nis In Majoribus globulis recitetur :
Ave filia Dei Patris, Ave Mater Dei Filij, Ave
Sponsa Spiritus S. In Minoribus autē re-
 petatur suprema vox morientis S. Fran-
 cisci Xaverij illa : *Mater Dei memento mei.*
 Vel B. Stanislai : *O Maria sis mihi propitia.*

CAPVT XI.

Observanda circa Confessio-
 nem Sacramentalem.

Ante Confessionem Actus.

i. Confunderē ac, erubescere cum Publica-
 no, nolente oculos ad Cælum levare.

DEus infinitæ Majestatis, confundor &
 erubescō ante te; quod tanta fæditate
 peccatorum; animam meam sanguine Fi-
 lij Dei emundatam, contaminaverim.
 Quod contra te Patrem, ego ingrati-
 mus filius; contra te supremum Princi-
 pē, ego rebellis servus; contra te De-
 um meum; ego vilissimus terræ vermi-
 culus insurrexerim. Quod denique me
 tam exosum oculis tuis ac B. Virginis to-

totiusq; curiæ Cœlestis reddiderim. Aliam quam inops sum, quam nudus, gratia tua spoliatus, quam dignus sum ab omnibus creaturis contemni & odio haberi, propter peccata mea.

2. Admiraberis Dei erga te longanimitatem.

ET quomodo, o Iudex justissime omnia contra me non armasti creaturam? Quomodo me vivum terra non absorbit? Cur in me fulmina de Cœlo non ceciderunt? Tua hoc clementia effecit, o Pater misericordiarum, qui me tunc etiam, cum te peccato oppugnabam, ad ubera tua gestabas, qui me ad hanc insuper poenitentiam non solum exspectasti, sed etiam vocasti, & nunc amplexum & oscula mihi paras filio prodigo.

3. Deprecaberis Deum offensum.

Fretus ergo misericordiâ tuâ, qua peccatores recipis, ad te venio e regione longinqua dissimilitudinis prodigus filius procido coram te cum servo debitoris, provolvor ad pedes tuos cum Magdalena, & affectu omnium poenitentium, qui tibi aliquâdo placuerunt, misericordiâ

sup-

supplex imploro. Peccavi Domine, miserere mei, patientiam habe in me: propitius esto mihi peccatori.

4: Retractatio & Dolor.

Domine Domine, revoco & detestor omnia peccata mea, ideo quia tibi displicent simulque super omnia doleo ex motivis omnium virtutum, quia te aliquando Deum meum offendi. Doleo ex motivo Charitatis, quia tibi summo omni amore dignissimo, materiam displicentiæ præbui. Doleo ex motivo Spei, quia me à te ô Beatitudo mea averti, & finem ultimum in creatura constitui. Doleo ex motivo Religionis, quia tibi excellentissimæ Majestati, cultum debitum peccando subtraxi. Doleo ex motivo obedientiæ, quia tibi supremo Legislatore inobedientem me præbui. Doleo ex motivo Gratitude, quia tibi maximo Benefactori, pro tot beneficiis, tot offensas ingratus exhibui. Doleo ex motivo Iustitiæ quia Iuri tuo supremo, quod habes in me, contraveni. O utinam exitus aquarum deducant oculi mei, quia non custodierunt legem tuam! O utinam nunc

omnium pœnitentium, lacrymas, contritiones, & amaritudines habeam, quibus defleam peccata mea.

5. Propositum.

AH quando tandem finis turpitudinis meæ! dixi nunc cœpi, statuo firmiter Domine cum auxilio gratiæ tuæ, omnia peccata, præsertim NN. omnesq; peccatorum occasiones diligenter vitare. Protestor coram te & curia tua cœlesti universa, quod malim mori, & omnia adversa pati; quàm te peccato mortali offendere. Demergo igitur animam meam in sanguinem tuum pretiosissimum, tempore Passionis tuæ in ablutionem peccatorum effusum, & per eandem passionem ac mortem tuam, te rogo, ut deleas iniquitatem meam. Amplius lava me Domine ab iniquitate meâ, & à peccato meo munda me.

In ipsa Confessione.

Pœtita à Sacerdote benedictione, recita imprimis Confiteor. Deinde humiliter, distincte, integre cum circumstantiis necessariis, ac numero peccatorum graviorum, non secus

eus ac reus coram Iudice Deo, enumera peccata tua, hoc ordine, ut primo dicas peccata quæ respiciunt Deum, deinde illa, quæ proximum concernunt, ac demum quæ te ipsum: hoc, vel simili modo:

Peccata contra Deum.

Accuso me de omni tepiditate in cultu & amore Dei, Beatissimæ Virginis & Sanctorum Patronorum.

Coronas, examina conscientia, aliâque consueta exercitia pietatis, quandoque negligentè non cum debita attentione & reverentia, ac devotione absolvi: aut omisi ex negligentia.

Missæ sacrum die profesto ex negligentia omisi, aut etiam die festo.

Confabulatus sum in templo contra reverentiam SS. Sacramenti.

Iuravi temerè vel falsò toties.

Inspirationibus Divinis sapè non obedivi.

Omisi ex negligentia Indulgentias, aliasque occasiones meritum.

Mentem ad Deum rarò elevabam; nec memoriam præsentia Divina habere studui.

Pro beneficiis a Deo acceptis gratias debitas ipsi non agebam.

Angelo Custodi debitam non exhibebam reverentiam.

Non excitabam in me desiderium videndi Deum in cœlo, &c.

Intentionem rectam in meis actionibus non habui.

Contra proximum.

Motibus iracundiæ inhæsi contra proximum.

Locutus sum verba aspera, mordacia, contumeliosa

Imprecatus sum malum eidem serio, deliberatè, vel signa impatientiæ alteri ostendi.

Detraxi famæ alterius graviter vel leviter.

Detrahentes non impedivi.

Dehonoravi personam alicujus auctoritatis.

Seminavi discordias inter aliquos.

Invidebam aliis laudem vel honorem

Injuste accusavi alterum cum damno ipsius gravi vel levi.

Damnum alteri feci in bonis fortunæ.
Percussi alterum graviter vel leviter.

Contra seipsum.

Cogitationibus superbis, vanæ gloriæ,
vel nimix demer præsumptionis inhæsi.
Ambivi vanam laudem apud homines.
Aliqua dixi ad laudem mei pertinentia
Imaginationibus impuris negligenter
restiti, vel iis inhæsi, & delectatus sum
deliberatè, vel non.

Dedi iisdem occasionem & qualem.

Colloquia obscœna cum scandalo insti-
tui vel audiui cum delectatione, vel non
impedi toties.

Negligens fui in custodiendo aspectu a-
liisq; sensibus.

Curiosus fui in videndo, in audiendo,
loquendo.

Temperantiam debitam in cibo & po-
tu non servavi.

Tempus otiosè consumpsi.

In fine.

DE his atque de omnibus totius vitæ
meæ peccatis præsertim de omnibus
impatentiis & verbis otiosis accuso me,

doleo super omnia, ex amore Dei summi
Boni, propono cum Dei gratia emenda-
tionem, peto pœnitentiam & absoluti-
onem.

P. st Confessionem.

*Conferes te illicò ad agendas Deo gratias pro
Beneficio absolutionis, cõfirmando propositum,
& petendo perseverantiam in gratia Dei, quam
in hoc Sacramento obtinuisti, quod fieri potest
hoc vel simili modo:*

Benignissime Jesu, revertor ad te cum
leproso mundato, & cadens in faciem
meam ante pedes tuos, gratias ago, quia
me à lepra peccatorum sanguine tuo e-
mundasti. Benedicta sit in æternum Bo-
nitas tua, quæ me respexit longe erran-
tem, & non projecit à facie sua me canè
fœtidum, sed omnia peccata mea post
tergum suum projecit. Quis sum ego Do-
mine, quia dignatus est me rebellem ti-
bi me tuum contemptorem, me vilissi-
mum terræ vermiculum, me fugitivum,
tam beniguè trahere ad te, tam miseri-
corditer osculo pacis donare. Tua hoc
bonitas facit ò Pater misericordiarum,
qui

qui me prodigum filium ad te reducem
 suscepisti, stolâ gratiæ induisti, paterno
 amplexu dignatus es. Misericordias igitur
 tuas in æternum cantabo, & benedi-
 cam te in omni tempore, qui propitiaris
 iniquitatibus meis, qui sanas omnes in-
 firmitates meas, qui redimis de interitu
 vitam meam, qui coronas me in miseri-
 cordia & miserationibus tuis.

Quis verò jam amplius me separabit
 à te ô bone Iesu; an tribulatio? an volu-
 ptas? an mors? Nihil horum cum gratia
 tua mi Deus. Statuo firmiter custodire
 Iudicia iustitiæ tuæ. Malo mori quam
 foedari, quia mihi bonum est adherere
 tibi, quia tu omni amore dignus es.

Confirma Domine hoc propositum,
 quod in me operatus es. Adjuva me ô
 Iesu, virtus mea, firmamentum meum,
 refugium meum, & liberator meus.
 Adesto mihi Divina Mater, peccatorum
 refugium. Adeste Beati Coelites, Patro-
 ni mei.

Quia verò adhuc tibi Domine ita de-
 bitor sum, ut non habeam unde de te
 satisfaciam; iaculo quidquid mihi deest,
 sup-

suppleo ex meritis tuis infinitis, quæ tibi una cum meritis Pretiosissimæ & Matris tuæ; & omnium tuorum Electorum, offero in satisfactionem pœnæ debitæ pro peccatis meis. Offero simul etiam cum illis meam hanc exilem satisfactionem Sacramentalem, quam nûc amore tui facio, ipse vindex scelerum meorum: tu eam suscipe & salva me.

Hic absolue pœnitentiam, cum sit pars integralis hujus Sacramenti, ne protracta ad statum peccati mortalis, tibi parum aut nihil proficiat.

CAPVT XII.

Praxis sacrae Communionis.

Ante Communionem.

PRæmittenda est duplex præparatio, Remota & Proxima. *Remota* consistit

I. In puritate cordis, non solum à sordibus peccati, sed etiã ab affectu inordinato ad aliquam creaturam. Nam ut ait Spiritus Sanctus, anima saturata bonis terrenis, calcat hunc Cœlestem fœvum Eucharistia.

II. Consistit in aliqua mortificatione pridie Communionis faciēda: quæ mortificatio potissimum afficere debet linguam, & gustum, quibus immediate percipimus Sacram Eucharistiam, ut sic Agnus iste Immaculatus sumatur cum lactucis acerbis & agrestibus.

III. Consistit in excitatione ferventis desiderij ad imminētem brevi Communionem. *Proxima* verò præparatio complectitur hos affectus.

Actus Eidei.

Credo firma fide, Domine Iesu Christe propter tuam revelationem, te sub accidentibus Eucharisticis, esse verè & realiter præsentem, una cum Divinitate, anima, corpore, & sanguine tuo pretioso & quidem per conversionem totius substantiæ vini in sanguinem. Illum inquam Deum te præsentem credo, & confiteor in hoc Sacramento, qui ex Patre genitus es, ante omnia secula eidem consubstantialis: qui pro salute nostra Incarnari, nasci, pati, & mori voluisti, qui deniq̄, a mortuis rediivus nunc ad dexte-

ram

ram Dei sedes, Iudex vivorum & mortuorum. Tu es ipse Rex meus. Tu Rex gloriae Christe. Tu Patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum, suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum. Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris, &c.

Actus Gaudij.

GAude & exulta anima mea, ecce Rex tuus venit tibi. En ipse stat post parietem, & velamen istorum accidentium Panis. En pulsat ad cor tuum, ut ipsi aperias. O quanta mea felicitas! Regem caeli & terrae meo suscipiam hospitio, illum contemplantur, quem castis suis visceribus, quem in ulnis suis Virgo Mater gestavit, cujus visione omnes Beati in caelo satiantur, &c.

Actus Humilitatis

Sed unde hoc mihi, ut Dominus meus veniat ad me? Quis enim ego sum Domine? & quis tu? Tu candor lucis aeternae, infinita puritas: ego putredo, ego summa foeditas. Tu immensa Majestas, ego vermis & cinis. Ergo ne parum est, tibi semel in stabulo pro me natum esse, quia

& mor
Tu Rex
piternus
ceptur
is uterū
oria Pa

quia iterum hodie ad sterquilinum cordis mei intrare desideras? O Domine, exi à me, quia homo peccator sum: non est bonum hunc panem filiorum, mihi cani putrido dare: non expedit hanc redemptionis nostræ gemmam pretiosissimam ante porcum projicere.

Actus Spei.

ce Rex
post pa
dentium
t ipsi a
egē cœ
illū cō
quē in
ujus vi
tur, &c.

s meus
m Do
s æter
o, ego
jestas,
m est,
n esse,
quia

AT scio Domine, quia etiam catelli edunt de mensis Dominorum suorum, scio quia debiles & claudos ad cenā tuam invitasti, quia cum peccatoribus māducasti, quia filium prodigum ad te reducem vitulo saginato tractasti. Audio etiam ex hoc Sacramento illam suavissimam vocem tuam: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Accedo ergo ad te fretus bonitate tua & clementiā infinitā, cum publicanis & peccatoribus: venio cum filio prodigo: Pater benignissime, fac me hodie, sicut unum de mercenariis tuis, qui in domo tua abundant panibus, ego enim fame pereo. Ecce infirmus sum; ad te ergo Medicum venio. Immundus sum

sum ac sitiens; ergo ad te curro, fontem
 omnis puritatis. Frigidus ac tepidus sum
 ergo ad te propero ô ignis, qui semper
 ardes, & nunquam extingueris, ut amo
 te tuo accendar, & consumar. Tene
 brosus sum? ergo ad te festino, ut illumi
 ner à te ô lux mundi, ô Sol Iustitiæ. Via
 tor sum errans in via ad patriam? ergo
 ad te confugio, qui es dux via, veritas &
 vita.

Invocatio Sanctorum.

Pretiosissima Mater Dei, vosq; omnes
 Beati Cœlites, invitate quæso hunc
 Regem vestrum ad tuguriolum cordis
 mei, præparare illud tanto hospiti, affe
 ctibus. Ornate illud vestra castitate, ô
 SS. Virgines; vestra humilitate, Confes
 sores; vestra patientia, Martyres; ve
 stra charitate, Apostoli; vestra fide; Pa
 triarchæ & Prophetæ; vestra devotio
 ne, Angeli & Archangeli. Tu verò Ma
 ter Misericordiæ, depone ex ulnis tuis
 virgineis hunc filium tuum, in sinu cor
 dis mei, sicut illum in duro præsepio re
 cunasti, simulq; concede mihi illos affe
 ctus.

aus amoris, quibus solebas eum ample-
cti, stringere, osculari.

Desiderium & Invocatio Christi.

Q Vis mihi det te o dulcissime Iesu su-
gentem ubera Matris meæ, ut ample-
ctar te & deosculer; Pater æterne, qui
sic dilexisti mundum, ut ei unigenitum
filium tuum dares, da mihi nunc eundem.
Fili unigenite Dei, qui de sinu Patris ad
terram descendisti, descende Domine ad
cor meum. Spiritus Sancte, qui Beatam
Virginem Mariam dignum habitaculum
Filio Dei fecisti, effice in me quoque ho-
spitium Filio Dei. Desidero te millies mi-
Iesu, quando venies, me lætum quando
facies? Quid mihi est in cœlo, & præter
te quid volo in terra? Deus cordis mei,
& pars mea Deus in æternum. Quemad-
modum desiderat cervus ad fontes aqua-
rum, ita desiderat anima mea ad te Deus.
Paratum cor meum, paratum cor meum.
Veni Domine & noli tardare, veni dul-
cedo mea, veni requies mea, salus ani-
mæ meæ, vita mea, Deus meus & omnia.

Post

Post Communionem.

Salutatio Christi & Adoratio.

Desideratissime hospes animæ meæ,
procumbo ad pedes tuos cum Magda-
lena, teq; supplex saluto in corde meo,
&c. *Vide quæ supra dicta sunt cap. 6.*

Affectus Amoris:

JESU dulcis hospes animæ meæ, te su-
per omnes divitiâs, honores, volupta-
tes & super omnia bona creata æstimo
& amo purè propter te, & bonitatem tu-
am infinitam. Æstimo autem & amo te,
quantum est ex me, summe, intensive, Se-
raphicè, Marianè, Theandricè, modis
possibilibus inhi, gratissimis tibi, tibi de-
bitis, te dignis. Amplector pedes tuos,
pro salute meâ clavis transfixos, exoscu-
lor manûs vulneratas; exosculor latus
sacratissimum lanceâ perforatum. Am-
plector & exosculor caput spinis coro-
natum, & omnia ac singula vulnera, quæ
pro nostra redemptione pati voluisti.
Amplector autem te affectu Beatissimæ
Virginis Matris, affectu S. Iosephi, B. A-
loylij, &c. & omnium Electorum tuorû,
sive

sive comprehensorum. O quis mihi det illorum corda & affectus, ad te mi Iesu diligendum? Gaudeo quod ab illis amaris perfecte, eorumq; affectus sive jam elicitos, sive tota æternitate eliciendos, tibi nunc offero, una cum illo affectu, quo te SS. Trinitas amat. Sancti Patroni mei amate in corde meo, laudate & magnificate mecum hunc Dominum meum, & exaltemus nomen eius in idipsum.

Gratiarum Actio.

Iberalissime Domine, quomodo tam copiose super me indignissimum refundis beneficia tua! Quid tibi in me placuit, quod ab æterno de me cogitasti, meq; charitate perpetua dilexisti, & ut spero ad gloriam æternam prædestinasti: Quid promerui, quod me in tempore ex nihilo creasti, relictis in abyſſo nihili infinitis creaturis melioribus? Quod me tibi semper rebellem hucusque conseruas, & in sinu tuo portas? quid dignum in conspectu tuo egi, quod pro me seruo tuo redimendo Incarnari, nasci, laborare, pati, ac mori voluisti? quod mihi re-
liqui-

liquisti infinita merita tua, doctrinam, exempla, sacramenta? Quod me toties non lacte ut mater filium, sed corpore & sanguine tuo reficis, & nunc etiam refecisti? Quod deniq; me tot gratiis habitualibus ornasti, tot gratiis actualibus prævenisti & adjuvasti? Agnosco & amplector viscera pietatis tuæ, quibus me diligis, agnosco misericordes oculos, quibus respexisti super canem mortuū, similem mihi: atq; pro hac tua liberalitate, ac pro omnibus & singulis beneficiis, præferim pro isto ad me hodierno descensu, tibi gratias ago in unione omnium affectuum, quibus te laudant Sancti tui in cœlo. Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

Oblatio Sui.

Sed quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Nihil habeo Domine, nisi ista duo æra minuta, corpus & animam? nisi me ipsum, & quidem jam
tot

tot tibi
tibi
scipe
mori
Susci
vis,
cor n
niq;
renti
ratic
am t

DO
d
scis,
nedi
ne te
pecc
virt
huj
huj
nec
cum

A

nam, e
toties
pore &
m refe
is habi
ualibus
& am
bus me
oculos
ortuū,
berali
enefici
ditio
ione o
ant Sa
ea Do
c nomi
num in
s in ore

omnis
habeo
a, cor
em jam
tot

tot titulis tibi debitum. Meipsum ergo tibi in Sacrificium trado, & offero. Suscipe Domine Intellectum meum, & Memoriam; ut de te, propter te cogitem. Suscipe voluntatem, ut id velim quod tu vis, id nolim quod tu non vis. Suscipe cor meum, ut te solum amet. Suscipe deniq; omnes animæ meæ & corporis Potentias ac vires, ut in omnibus suis operationibus, ad solam nominis tui gloriam tendant.

Petito.

Domine non dimittam te, donec benedixeris mihi. Benedic quæso sicut vis, scis, & potes cordi meo, ut te diligat. Benedic omniqus animæ meæ facultatibus, ne te unquam ofendant. Da mihi veniam peccatorum meorum, da profectum in virtute præsertim N. Da usum salutis rem hujus sacramenti, ut in fortitudine cibi hujus, coram te ambulem perfectè, donec perveniam ad te ô Deus meus, unicum ac summum bonum meum.

Ad B. Virginem.

Ad te etiam supplex accedo Virgo & Mater

Mater Dei ac Domina mea. Ago tibi gratias, quod hunc Filium Dei Dominum meum, quem ego nunc in sacramento suscepisti, in uterum tuum suscepisti, quod ei sanguinem tuum purissimum ad formandum hoc corpus suppeditasti, quod illum pro hoc usu meo nutritivisti & educasti. Beata viscera tua, quæ porrauerunt hunc æterni Patris filium, & beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Tu in me illum amplectere. Tu illi cantum in corde meo illud tuum Magnificat, quod SS, Trinitatem delectasti: Tu mihi concede illos tuos affectus amoris, quibus eundem sive in utero, sive in ulnis curam profecuta es: ac demum impetra quæsto mihi ab illo vel micam donorum & gratiarum, quas ipse tibi pro hospitio repperdit.

CAPUT XIII

Actus Virtutum Theologicarum & Moralium.

Habentur in Corde Sancto, Theophili Mariani, à nobis edito, quod Lectorem remittimus.

C A.

CAPVT XIV.

Praxis Laudandi Deum.

IN qualibet creatura, quam sensu perci-
 pis, adora, lauda & ama aliquam per-
 fectionem Dei, in tali creatura, relucen-
 tem. V. g. in cœlo magnitudinem, in
 sole claritatem, in flore pulchritudinem:
O quam pulchrior, quam clarior Domine, &c.
 2. Deo age gratias pro creatione, con-
 servatione cōperatione, gubernatione,
 omnium & singularum creaturarum. *O*
Domine sis benedictus in æternum, qui
me cum hoc Sole illuminas, cum hoc i-
gne calefacis, cum hoc flore recreas, &c.
 Quot stellæ in cœlo, quot guttæ in mari,
 quot atomi in terra, quot creaturæ in
 hoc universo sunt, fuerunt & erunt, to-
 ties te pro omnibus & singulis momen-
 tis creationis ipsarum, & cōservationis,
 nec non concursus tui cum ipsis, laudo
 & glorifico.

3. Omnia bona opera omnium homi-
 num & Angelorum, quæ tibi Domine un-
 quam placuerunt, vel adhuc placebunt,

E

appro-

CA-

approbo, & tibi offero ad gustum tuum: è contra quot peccata in hoc universo fuerunt, sunt & erunt, toties illa detestor, & retracto, teq; amo super omnia, in re-
compensationem aliquam pro illis

4. Facio tale pactum ó Deus tecum. Quoties per hunc diem respirabo, toties in me volo trahere corda, & affectus electorum tuorum, atq; illis toties te amare, & laudare, & quidem in proportione geometrica dupla; ita ut sequens affectus sit duplo intensior, quam iuerit præcedens.

5. Conversus ad quatuor Orbis partes, quater genu flecte, adorando Deum nomine omnium hominum in mundo viventium, præsertim fidelium & peccatorum, dicendo cum Seraphinis: *San-*

ctus, Sanctus, Sanctus Dominus De-

us. Vel: Regi seculorum im-
mortali. soli Deo honor

& gloria.

* *
*

CAPVT XV.

De modo colendi Christum
Dominum, & Festa ipsius
per annum celebrandi.

*Universaliter ad cultum Christi Do-
mini, hac conducent.*

FREQUENTER illum adorare, sive in Eu-
charistia, sive in Cœlo, ubi illum con-
templaberis ut Gubernatorem, ut sum-
mum Pontificem, ut omnium gratiarum
Dispensatorem. dicesq; dum cœlum aspi-
cis: *Sedenti in throno Deo, & Agno honor &
gloria.*

2. Desiderare & procurare, ut gloria
& amor Christi promoveatur ubique &
semper.

3. Procurare ut actiones tuæ sint simi-
les actionibus ipsius.

4. De illius officiis, excellentiis ac me-
ritis, loqui legere, meditari:

5. Honorare illum in proximis tan-
quam Caput in membris.

6. Offerre sæpius ipsius merita, S. S.
Trinitati, offerre etiam Patri æterno il-

Iud Sacrificium, quod Christus Dominus
perpetuò offert in Cœlo: *Pater respice in
in faciem Christi tui.*

7. Elicere 33. affectus erga Christum,
in honorem 33. annorum ipsius vitæ: Sũc
autem hi, vel similes.

Affectus erga D. IESVM.

Qui etiam disponi possunt per
decades Coronæ.

1. *Adoratio.*

JESU Excellentissime, te adoro cultu Ia-
titiæ verum Deum ac supremum Domi-
num meum.

2. *Fides.* JESV Veracissime, in te cre-
do, & omnia quæcunque revelasti, fir-
missime amplector propter te.

3. *Spes.* JESV Benignissime, in te spe-
ro & per merita tua, veniam, gratiam &
gloriam.

4. *Amor.* JESV Amabilissime, te super
omnia bona creata æstimo, ac diligo: to-
to cordis mei affectu.

5. *Gratulatio.* JESV Perfectissime, cum
pota Ecclesia gratulor tibi, & gaudeo de
tua

DECIMUM QUINT. 93

tua Divinitate, de omnibus excellen-
tiis tuis.

6. *Gratitudo.* JESV Beneficentissime,
pro tua Incarnatione, doctrina, meritis,
sacramentis & pro gratiis omnibus, sis
benedictus in æternum.

7. *Zelus gloria Christi.* JESV Honora-
bilissime, desidero ut ab omnibus creatu-
ris rationalibus super omnia lauderis &
ameris in æternum.

8. *Dolor.* JESV Dignissime, doleo su-
per omnia mala, de omnibus peccatis,
negligentiis, ac irreverentiis, quibus a-
liquando à me, & ab omnibus peccanti-
bus offensus es.

9. *Oblatio sui.* JESV Liberalissime,
totus sum tuus, eroq; in æternum, sicut
tu totus meus esse voluisti.

10. *Petitio.* JESV Misericordissime, per
vulnera tua esto mihi JESVS & Salvator
nunc & in morte mea.

*Hi affectus cum semper usurpári possint;
sunt tamen alij, qui magis sunt accommodati
singulis festis Salvatoris, de quibus aliquid dis-
cendum.*

In Adventu Exercitia

I.

Visitabis sæpius in utero Beatissimæ Virginis Christum, tanquam in carcere pro liberatione tui existentem, & in honorem novem mensium, quibus ibi mansit, elicies novem actus, quales sunt, Fides de Incarnatione Verbi Divini, Adoratio ejusdem Verbi Incarnati, Amoris ejusdem, in unione amoris, quo illum in utero suo amabat Beatissima Virgo, Gratiarum actio pro beneficio Incarnationis, & similes.

2- Quoniam Deus per Incarnationem specialiter manifestavit suâ attributa, benedices omnia & singula, hoc modo: Domine sit benedicta ab omnibus super omnia tua Potentia, quam ostendisti uniendo tam mirabiliter Verbum Humanitati. Sit benedicta Sapientia tua, qua invenisti modum, tam proportionatû salvandi genus humanum. Sit benedicta liberalitas tua, qua nobis filium tuum, & omnia cum illo donasti. Sit benedicta Misericordia tua, qua nostras misérias

susce-

suscepisti. Sic benedicta Iustitia, cui ut satisfaceres ad æqualitatem pro nostris peccatis, carnem passibilem suscipere voluisti, &c.

3. Imitando VERBUM Incarnatum, in honorem ipsius muti & humiliati, hoc tempore exercebis te potissimum in refrenandis vitiis linguæ, & in actibus humilitatis. Item ad imitandam unionem hypostaticam, exercebis te in unione morali cum Deo, quæ consistit in destructione amoris proprii, qui est velut subsistentia hominis veteris & terreni, & in amore Dei, per quem homo unus cum Deo spiritus efficitur.

4. *Petitiones hoc tempore istæ possunt esse: VERBUM Incarnatum, de cælo in terram descendens, da ut ego hinc in cælum tendam, & perueniam. Fili Dei, qui factus es filius hominis, da ut ego fiam filius Dei.*

O Sapientia Incarnata, quæ ad me docendum venisti, da ut observem doctrinam tuam.

Tessera hoc tempore frequenter repetenda, sit hæc: Veni Domine & noli tardare.

In Nativitate Domini.

1.

ALiquoties de die, nunc cum Pasto-
 ribus, nunc cum Angelis cantantibus
 Gloria in excelsis, nunc cum Magis, salu-
 tabis & adorabis in stabulo Christum na-
 tum, hoc modo: VERBUM Incarnatum,
 adoro in hoc parvo tuo corpusculo, im-
 mensitatem tuam, quâ coelum & terram
 implet. Adoro in hac paupertate diviti-
 as gloriae tuae. Adoro in hac tenella aetate,
 tuam aeternitatem. Adoro in hac carne
 mortali tuam immortalitatem. Salve
 Rex Regum, Rex pacifice, Princeps pacis,
 veni & impera nobis. Salve ô lux
 mundi illuminans pastores: Illumina
 quæso tenebras meas. Salve pastor, quaerens
 in hoc stabulo ovem perditam: quaere
 me. quia ovis sum perditus. Salve Magister
 veritatis, docens ex hac Cathedra
 praesepij: doce me facere voluntatem tuam.

2. Toto die per imaginationem ver-
 faberis in sacro stabulo, in quo natus est
 Christus: Itaque decumbes propè bovem
 & asinum, qui Christo praestabat obsequium.

quium. Dum te indues recordaberis fasciarum Christi Infantis. Dum comedes, recordaberis lactis virginiei, quo Christum Virgo Mater nutriebat. Audiendo cantum, recordaberis cantus Angelici in stabulo. Dum examen facies, putabis te cum S. Iosepho verrere stabulum, juxta illud Davidis: *Scopebam Spiritum meum.*

3. Communio sacra sic fieri potest. Cor tuum est stabulum, in quo Christus nasci debet per gratiam, quam immun-
dū & bestialibus affectibus plenum! *Primo* ergo te humiliabis coram Deo. *Secundo.* Emundabis cor tuum per contritionem. *Tertio.* Videndo quod non sit locus Christo nato in diversorio, invitabis eū ad cor tuum, petesq; à Beatissima Virgine, ut filium suum in corde tuo tanquam duro præsepio deponat. *Quarto.* Sic introducto Christo per Communionem ad stabulum cordis tui, varia illi obsequia præstabis: itaque adorabis eum cum Pastoribus ac Magis, offeresq; aliquā spontaneam incommoditatem, quam suscipies in honorem Christi, aliquid simile in sua Nativitate patientis. Complecteris

ipsum affectu Sancti Iosephi & Beatissimæ Virginis, ac velut Bos & Asinus, comparatus scilicet jumentis insipientibus, eundem amore tuo ferventi calefacies. Ligabis fascijs non tam illum, quàm tuam rebellem voluntatem, faciendo aliqua sancta proposita. Parabis balneum illi ex lacrymis contritionis, & compassionis erga Salvatorem tuum, jam in sua Infantia pro te pati incipientem. *Quinto.* Obturabis foramina sensuum tuorù, interdium custodiendo oculos, linguam, aures, ne ventus frigidus tepiditatis incommodum offerat Christo, què in cor tuum suscepisti.

Tessera hujus diei, ad singulas horas pronuntianda hæc erit: VERBUM CARO FACTVM EST, & habitabit in nobis, Vel: JESV tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

In Novo Anno.

1.

REvocabis in mentem beneficia, quæ hoc anno à Deo recepisti, & in gratiarum actionem offeres JESVM in Circumcisione cruentatum.

2. Cum

2. Cum dolore commemorabis tibi peccata, quibus Deum anno elapso offendisti, & in sanguine Christi in Circumcisione effuso, ablues animam tuam, statuesq; firmiter pro anno sequenti melius Deo servire, & vitare peccata, præsertim aliquot graviora in particulari.

3. Pro strena offeres S S. Trinitati **JESVM** natum & circumcisum, pro strena vicissim, petes benedictionem & gratiam sanctè vivendi in anno sequenti.

Tempore Passionis.

1.

Nillum diem omittes, quo aliquid de Passione Domini non mediteris, vel legas, ea quæ inferius habentur.

2. Mortificationes hoc tempore crebrius usurpandæ, quales sunt disciplinæ, catenulæ, somnus in lecto duriore, &c. &c. In honorem flagellationis, vinculorum, & crucifixionis Domini.

3. In Actionibus ordinariis retinebis memoriam Domini patientis, juxta ea, quæ circa hoc dicta sunt cap. 3.

4. Videndo Imaginem Christi patientis, vel audiendo aliquod mysterium passionis, excitabis in te affectum gratitudinis, & offeres Christum patientem pro tuis peccatis, quatenus Christo patienti oppositis. V.g. Sudorem Christi pro tua tepiditate in obsequio Divino, flagellationem pro sensualitate, spineam coronam pro ambitione, contemptum Domini pro superbia, crucifixionem pro impatientia, &c.

5. Curabis pro tua parte compensare ea, quæ Dominus pro te patitur. Itaque adorabis Majestatem ejus contemptam, amabis Bonitatem infinitam odio habitam, laudabis & glorificabis Sapientiam derisam, Innocentiam contumeliis affectam, Sanctitatem inter sceleratos reputatam, dicendo: *Domine quot contemptus, quot contumelias, quot odia pertulisti, tot tibi offero affectus laudis, honoris, amoris.*

6. Affectu compassionis omnia & singula vulnera Salvatoris salutabis hoc modo: Ave sedes Sapientiae Caput Salvatoris mei, pro mea superbia coronam spineam redimitum: heu me, ego te meum
cogi-

cogitationibus superbis, inhonestis, &c.
 ceu spinis laceravi. Ave Frons sole serene-
 rior spinis cruentata, in lapsu percussa
 ignosce quæso inuerecundiæ meæ. A-
 vete Oculi, cœli sydera, pro me velati,
 contusi, livore pleni: adoro vos, & da-
 mno meam curiositatem, meam vanita-
 tem, &c. Avete Aures, portæ cordis;
 semper ad orationem nostram apertæ, &
 in Passione contumeliis sauciata: utinã
 aures meæ sint apertæ inspirationibus
 divinis. Ave Vultus, Angelis desidera-
 bilis, per alapam tuam, per sputa; non
 te avertas à me. Ave dulce Os, pro me
 felle & sibi cruciatum. Ave Collum funi-
 bus constrictum, felle imbutum, propter
 meam intemperantiam. Avete Hume-
 ri crucem sustinentes, & flagellis cœsi.
 Avete Manus, unde bona omnia procedunt,
 ligatæ & clavis transfixæ, pro no-
 stris rapinis, vindictis aliisque manuum
 peccatis. Avete Pedes perforati. Ave
 Latus apertum, porta Domini, per quam
 Iusti intrant, fenestra humanitatis; in-
 trem & ego per Te ad vitam æternam.
 Ave deniq; Cor Domini mei dulcissimũ,
 Regia

Regia charitatis, refugium miserorum, meis voluptatibus afflictum, cruciatum, ac tanto erga nos amore accensum, per hoc ipsum cor tuum. Te rogo Bone Iesu, ne permittas, ut sanguis tuus pretiosus, sit pro me frustra effusus.

Tessera hujus temporis. Qui passus es pro nobis, JESU Christe miserere nobis.

In Resurrectione Domini.

I.

Salutabis Christum Dominum Redivivum cum Beata Virgine, cum sanctis mulieribus, cum Apostolis, &c.

2. Credes firma fide, eum resurrexisse verè.

3. Sperabis per mortem ejus, felicem resurrectionem.

4. Gaudebis de ejus resurrectione, & de dotibus gloriosi corporis.

5. Petes, à vitiis resurrectionem spirituales.

Tessera hujus temporis, hæc erit: Vivat JESUS redivivus. Credo quod Redemptor meus vivit.

In Ascensione.

1.

PROstratus ad pedes Christi Domini ascendentis, cum Beata Virgine, & Apostolis, valedices ipsi, & gratias ages pro laboribus spatio 33. annorum toleratis, ac pro consummato opere nostræ Redemptionis.

2. Offeres illi abeūti pro viatico cor tuum, ut illud secum accipiat, & à terra attollat, cœloq; affigat. Offeres & aliquas resolutiones ac proposita transmittenda per Christum, SS. Trinitati, v. g. Quod Deum nullo peccato mortali offendere velis; quod gloriam ejus majorem propagare cupias, &c.

3. Petes humillimè, ut elevatis manibus benedicat tibi, illâ benedictione, quam dedit SS. Apostolis.

4. Gaudebis de gloriosa ejus ascensione & exaltatione nominis ipsius, ac de illo amplexu, quo SS. Trinitas Christum suscepit in cœlo.

5. Gratias ages SS. Trinitati pro ista exaltatione triumphali Christi Domini.

Gra-

Gratias item ages. Angelis & SS. Patriarchis, quod Christum triumphantem ad cœlum deduxerint, ibique Regem sursum adoraverint.

6. Adorabis in cœlo Christum, ut Regem, ut supremum Pontificem, ut Advocatum, & Thesaurarium.

7. Desiderabis cum illo esse, & vivere in æternum.

Tessera hujus diei sit hæc: JESU tibi sit gloria, qui victor in cœlum redis. Sedent in Throno Deo, & Agno honor & gloria.

Die Pentecostes.

Tale Exercitium proponit P. M. P. Gaspar Druzicki Soc. JESU in MSS.

I.

Concipiatur æstimatio dignitatis, bonitatis, potentia, quam habet Spiritus Sanctus.

2. Desiderium ejus præsentia.

3. Investigatio eorum, quæ me impediunt, quo minus Spiritum Sanctum plenè capiam cupientem se mihi per suam dona copiosa cõmunicare

4. Mei

4. Mei abjectio, humiliatio, annihilatio, in ejus conspectu.

5. Addi potest gratiarum actio, pro descensu in Apostolos, & pro omnibus illustrationibus ac inspirationibus, mihi à Spiritu Sancto datis.

6. Addi potest dolor de defectibus, quibus restiti Spiritui Sancto, eumque in me contristavi.

7. Invitatio ejusdem ad animam, tanquam ad templum suum; veniat ignis ad frigus, aurum ad lutum spiritus ad carnem. Vbi adhiberi potest intercessio B. Virginis & Apostolorum recipientium Spiritum Sanctum.

8. Peritio eorum donorum à Spiritu Sancto, quibus hodie replevit Beatam Virginem & Apostolos.

Tessera hujus diei: Veni Sancte Spiritus, & emitte calitus lucis tue radium. Vel Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me à facie tua, & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me. Psal. 50.

In Festo Corporis Christi.

Præter ea quæ dicta sunt de visitatione SS. Sacramenti, quam in hoc festo sæpius repetere par esto ad devotionem sequentes iurabunt,

Affectus erga SS. Sacramentum.

I.

Credo firmâ fide, & confiteor Domine IESV Christe, te in hoc Sacramento verum Deum & hominem, & quidquid sancta Mater Ecclesia credendum proponit, firmissimè amplector.

2. *Adoro te, hic præsertim, cultu Iatriæ, affectu totius Ecclesiæ militantis & triumphantis.*

3. *Gaudeo de omni honore & gloria, quam habes ab Angelis, & fidelibus per totum mundum, in hoc Sacramento.*

4. *Doleo de omnibus hæresibus, blasphemis, sacrilegiis, irreverentiis, quibus ab hæreticis & malis Catholicis in hoc Sacramento offenderis.*

5. *Ago tibi gratias cum tota Ecclesia tua, pro instructione, & usu hujus Sacramenti, tam mihi, quàm aliis, concesso.*

8. *Desidero, ut ab omnibus creaturis*

rati-

rationalibus adoreris, & glorificeris in hoc Sacramento, & digne suscipiaris, &c.

7. Domine totus sum tuus, eroq; in æternum, sicut totus meus esse voluisti in hoc Sacramento.

8. SS. Trinitas respice in faciem Christi tui hic verè præsentis, quem tibi nunc offero, in sacrificium Latreuticum, Eucharisticum, propitiatorium, Impetratorium

9. Da mihi quæso gratiam, ut te in hoc Sacramento, prout oportet, colam, & suscipiam, ac demum in cœlesti convivio da, ut te fruar in æternum.

Tessera hujus diei ad singulas horas repetenda. Laudetur SS. Sacramentum

CAPVT XVI.

Breves Meditationes de Passione Domini

Christus Valedicit SS. Matri.

I.

CONSIDERA anima mea, quàm obediens fuerit Christus voluntati Patris æterni,

ni, cui ut obediret, voluit etiam Mater
 suæ Sanctissimæ, quam adeò amabat, va-
 ledicere, ipsamq; relinquere ac affigere
 properando ad crucem, & dolores, &
 cruciatus acerbissimos. Tu vero quoties
 ad Dei inspirationes absurdescis; quam
 nimis es affixus rebus creatis, quæ in
 amorè Dei impediunt! Erubescere coram
 Deo, & nunc tandem dic vale omnibus
 salutis impedimentis, quamvis tibi char-
 rissimis, idque amore Christi, & studio
 imitandi ipsum.

2. Considera, quo dolore, quibus lac-
 crymis excepit hanc valedictionem Filius
 sui SS. Mater, quæ tantoperè Christum
 non ut hominem tantum, sed etiam
 Deum diligebat: ex altera parte, vide
 quàm patienter, hoc triste nuntium tu-
 lit; non conquerendo, non signa ullæ
 impatientiæ ostendendo, sed potius eò
 formando se divinæ voluntati. Tu vero
 dum privaris aliquo solatio, dum tibi
 Deus aliquam afflictionem immittit, quàm
 impatiens es; quàm Dei voluntati repu-
 gnas! dole igitur & desle tuas impatien-
 tias. Resigna te Deo & omnes afflictio-
 nes.

nes. Compatere afflictæ SS. Matri, pete
ab illa patientiam in adversis.

Christus Orat in horto.

I.

CONSIDERA, quâ reverentiâ Christus o-
rat Patrem, quâ attentione, quâ de-
votione. Orat prostratus in terram, orat
separatus à discipulis, in loco remoto
ab omni strepitu, tempore noctis quieto.
Et tamen fuit æqualis Patri, non fuit ob-
noxius distractionibus in orando. Tu
vero quàm irreverenter, quàm distra-
ctè, quàm tepidè oras, loqueris que cum
Dei majestàte, cum sis pulvis & cinis, ac
vilis ranuncula. Erubescè, dole, propo-
ne emendationem, pete à Christo donū
orandi, & ejus orationem offer Deo, pro
tuis in orando defectibus

2. Considera alias virtutes orationis
Christi, Fuit enim conjuncta cum Filiali
fiduciâ, cum diceret, *Pater si possibile est.*
Fuit cum Dei voluntate conformis, cum
diceret, *Non mea sed tua voluntas fiat.* Fu-
it perseverans, cum tribus horis, ter e-
andem orationē repetierit. Disce à Chri-
sto

sto orante, qualis tua debeat esse oratio, Vide an talis soleat esse. Pete veniam defectuum in orando. Propone Christi orantem imitari, & ad hoc opem ab ipso implora.

Christus tristatur & sanguinē sudat

I.

Vide & imaginare Christum pallētem, tristem, tœdio afflictum, quales solent esse agonizantes, & considera quod hæc tristitia fuerit tanta, ut sufficeret ad mortem, prout ipse Dominus dixit: *Tristis est anima mea usq; ad mortem*. Tum quære ex Christo JESU: Voluptas cordium, quis te adeo afflixit! Respondebit ipse procul dubio, te fuisse causam tristitiæ, illa tua voluptate, illis tuis peccatis, quæ tunc Christus in horto videbat, & quæ tantopere nunc horrebat, ac detestabatur. Quibus expensis, excita in te summum odium, ac detestationem peccati, præsertim illius in quod sapius laberis. Pete à Christo mœrente contritionem de peccatis. Statue aliquod solatium Christo mœrenti asserre. Commenda

Chri-

Christo agonizantes tuamque agoniam ,
& illa tua tœdia extrema , pavorem ac
tristitias , conjunge Christi tædiis , pavo-
ri ac tristitiis.

2. Vide Christum sanguine sudantem ,
vide defluentes guttas sanguinis primò
in vestem , deinde in terram . Hæc admi-
ratus , quære causam hujus prodigiosi
sudoris ; quæ non est alia nisi quod Chri-
stus pro salute tua , tantum laboraverit
usq; ad sudorem sanguineum . Tu verò
quàm parum laboras pro salute tua , quid
hactenus pro illa ardui superasti ? Cui tē-
tationi usq; ad sanguinem restitisti ? quid
heroicum generose fecisti ? Confundere .
Collige istas guttas sanguinis , tanquam
gemmas pretiosas , & repone in corde
tuo . Suppone terram cordis tui isti plu-
viæ sanguinæ , & pete à Christo , ut hoc
rore pretioso , cor tuum aspergat , red-
datque fertile ad producendos flores &
fructus virtutum . Denique statue , usque
ad sudorem , usq; ad sanguinem , pro
Deo , pro cœlo , pro anima
tua generose ope
rari .

Chri-

Christus Comprehenditur.

I

Considera ex una parte furorem satel-
 litum, quo in Christum velut in agni-
 lupi irruerunt, eumq; funibus & catenis
 ligarunt ad instar prædonis. Ex altera
 parte vide mansuetudinem Christi, non
 repugnantis, sed sponte manus offeren-
 tis ad vincula. O, Samson invictissime,
 quis te his compedibus ligavit? Nemo
 alius, ô anima, nisi amor tui, aut potius
 peccata tua; ita enim dicit per Prophe-
 tam: *Funes peccatorum circumplexi sunt me
 gratis.* Ergo tam duro eris corde, ut vi-
 dens amore tui ligatum Deum hominẽ,
 non permittas te ab eo ligari, non cate-
 na ferrea, sed aureã amoris. Non ut ami-
 tã libertatem, & vitam, sed ut majorem
 acquiras libertatem & vitam æternam.
 En stat tam diu ad portã cordis tu pub-
 sans Deus, ut te liget sibi invictissimam,
 biq; adstringat. Dona te aliquando ipse
 qui se tibi ad tam dira tormẽta donavit.
 O Domine liga cor meum amore tuo; li-
 ga memoriam, ut tui solius recordetur.

liga

liga oculos, ne videant vanitatē; liga manus, ne operentur iniquitatem; liga linguam, ne quod tibi displicet loquatur; liga pedes, ne ambulent in via peccatorum; liga me totum vinculis charitatis, ut vivam totus tuus in æternum.

2. Christus tam crudeliter ligatus, ad terram à nefariis satellitibus prosternitur, eorumq; pedibus conculcatur. Vide anima mea, Dominum gloriæ, Regē majestatis, cui curvatur omne genu, qui sedet super Cherubim, cujus coelum sedes est, sub pedibus vilissimorum hominum jacentem. O quantum se demisit pro te tanta majestas! & tu pulvis & cinis, terræ vermiculus, tam studiosè alta petis, omnibus cupis eminere, nulli vis subijci. Erubescere & defle tuam superbiam, discere à Christo conculcato humilitatem, discere aliis subijci. Offer Deo istā Christi humilitatem, pro tua superbia & hanc virtutem à Christo pro amore tui conculcato.

Christus ad Annam alapa ceditur,

I

CONSIDERA quomodo Christus, ab Anna Pontifice interrogatus de sua doctrina, cum modeste respondisset, suam doctrinam esse publicam, ob hoc molestum responsum, ab uno ministrorum alapa accepit. Expende quàm fuerit hæc alapa Christo tantæ dignitatis Personæ, in tot spectantium præsentia, non solum graviter contumeliosa, sed etiam crudeliter, cum fuerit inflata manu armata, ita ut Christus in terram prolapsus sit. Contemplare ergo, faciem Christi lividam, vide signa illius sacrilegæ manus, faciem Christi impressam, & obitupesce tantum scelus, Christoq; patienti compatere, simul vide tuam impietatem. O quoties & tu faciem Christi percussisti: non volendo audire ejus vocem, quâ tibi ad colloquitur, contemnendo ipsius vocatorem ad statum meliorem, non æstimando Christi Consilia. Igitur cum dolo pedus tuum percute, & osculare Crucifixi imaginem, petendo veniam, & emendationem proponendo. 2. Con-

2. Considera patientiam & mansuetudinem Christi: pro tam crudeli & ignominiosa alapa. Non evocat è cœlo fulmina, non malum imprecatur, non signum ullum impatientiæ ostendit, non prorumpit in verba mordacia, sed mansuetissimè respondet. *Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, quid me cœdis?* Admirare hanc patientiam mansuetudinem; simul te reflecte supra tuam impatientiam, dum uno verbo, unâ levi confusione provocatus, tam facile exandescis, nihil nisi minas & vindictam spiras, in tot verba aspera & maledicta prorumpis. Confundere, discite à Christo mansuetudinem & patientiam, eamq; propone ac pete, à Christo mansuetissimo.

Christus apud Caipham.

X

Vide Christum ligatum stare cum omni modestia ante Caipham; Considera, quàm injustè ipsa Innocentia & virtus Dei, in illo concilio accusatur! quomodo ille qui est Sanctus Sanctorum, & au-

thor vitæ, pronuntiatur blasphemus, præse
 reus mortis iudicatur. Hinc agnosce, spu
 quam sint erronea iudicia humana, q
 Christum condemnarunt, ac proinde
 quam parvi sint æstimāda. Tu verò qua
 ferid
 studiosè ea quæris! quantum affligeri
 cum injustè accusaris aut condemnari
 Erubetce, & disce exemplo Christi pa
 accusaciones, calumnias, & iudicia hu
 minum, atque ad hæc toleranda offer
 amore Christi injustè accusati & cond
 mnati, à Deo auxilium petendo.

2. Considera alias injurias, quas h
 nocte passus est Christus in domo Ca
 pha. Nam alligatus ad columnam fu
 expositus tâquam meta opprobriorum
 furori satellitum, quorum aliqui vell
 runt faciem ejus, alij pugnis & alapis
 cædebant, alij in faciem ejus spuebant,
 alij capillos evellebant. Admirare ho
 spectaculum, & cõpatere ex corde Chri
 sto, tanta pro amore tui patienti, sim
 etiam dole, quod tu quoq; velare sole
 oculos Christi, quando ita liberè pecca
 ac si te peccantem Deus non videret. De
 le, quod in faciem Christi spuas, dum
 lum

præsentia illius effutis verba inhonesta,
 sputis omnibus turpiora. Dole, quod
 Christo alapam infligis, cum alios con-
 fundis, & ex amore Domini tui abhinc
 serio corrige corrigenda.

Christus apud Pilatum.

I.

CONsidera calumnias Christo imposi-
 tas à judæis apud Pilatum, tam enor-
 mes, Nam appellatus est malefactor, se-
 ditiosus, ambitiosus, læsæ majestatis re-
 us: & tamen fuit innocens, segregatus à
 peccatoribus, Sanctus Sanctorum. Ex al-
 tera parte cōsidera silētiū Christi, cū nec
 per se, nec per aliū voluerit refutare calu-
 mnias, licet facilè potuerit, & licet favētē
 sibi judicē habuerit Hincverò reflexione
 supra te facta. vide an tu quoq; in aliquo
 innocente, Crisstum non es calumnia-
 tus, an non infamaveris, & detestare hoc
 vitium, ac pete à Deo charitatem proxi-
 mi. Deinde vide quo silētio toleras ca-
 lumnias, iniquas accusationes, detracti-

ones, & ad illas tolerandas te resolve amore Christi, petendo patientiam.

2. Expende illa verba Christi, cum interrogatus à Pilato: *Ergo Rex es tu?* Respondit: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Quibus verbis docet Christus, nos, qui Christum adoramus, non debere inhiare mundanis divitiis, honoribus, voluptatibus, quæ omnia transeunt, sicut fumus & umbra, sed potius studere congregandis meritis, & divitiis æternis, spectando in omnibus nostris actionibus Regnum cœlorum, & gloriam æternam, ad quam creati sumus. Tu verò ô quantum affixus es mundo ejusque fallaciis, quam rarò ad bona æterna & cœlestia aspiras: & tamen te Christi sequacem esse dicis. Erubescere mendacium istud, & pete à Deo gratiam, ut tibi vilescant omnia trãitoria, & chara sint bona æterna.

Christus apud Herodem.

I

CONSIDERA quomodo Christus per plateas urbis publicas, spectante populi multitudine, vinctus funibus & catenis,

ab

ab uno tribunali ad aliud, tanquam La-
 tro dicitur, aut potius trahitur; quomo-
 do à satellibus nefariis nunc pugnis, nūc
 calcibus tunditur, quomodo ab insolenti-
 ssima plebe, cui tot beneficia præstitit,
 illuditur, luto & lapidibus impetitur, jam
 latro, jam falsus Propheta, ac deceptor
 hominum proclamatur. Ex altera parte
 eleva mentem, & considera in Christo
 illam adorandam Majestatem, cui servi-
 unt Angeli, quæ rebus omnibus domina-
 tur; illam potentiam, cui nemo resistere
 potest; & hæc obstupescens inclama. Pro
 me, pro me, vilissimo vermiculo, talia
 Deus patitur, pro me conculcatur, pro
 me Deus ligatus, irrisus, &c. Et hoc sæ-
 pius repete, donec cor tuum accèdatur;
 tunc enim prorumpes in affectum com-
 passionis erga Christum, talia patientem,
 & in affectum doloris de tuis peccatis,
 quæ fuerunt causa Christo harum afflictio-
 num. Deinde amore Christi facies pro-
 positum vitandi hoc vel illud peccatum,
 item vincendi hunc vel illum respectum
 humanum, & repugnantiam in obsequio
 Divino.

2. Considera Christum, qui est Sapi-
 entia Dei infinita, ab Herode ejusq; au-
 ditis contemptum, & pro stulto habitum,
 irrisum, atq; veste alba indutum, ut ab o-
 mnibus pro fatuo haberetur, & ita per
 plateas reductum ad Pilatum. O quæ tunc
 probra, quas irrisiones audivit cum si-
 ma patientia, ab illa fæce hominum, In-
 nocentissimus Salvator! & tu ab omni-
 bus vis honorari, laudari, adorari, cum
 id nec ob sapientiam, nec ob patientiam
 merearis. Confundere de hac tua ambi-
 tione, discce à Christo, contemptus, irri-
 siones, ac probra, ejus amore pati: hæc
 enim sunt insignia servorum Christi,
 quibus ipse indutus fuit apud Herodem.
 Pete etiam à Christo vestem albam puri-
 tatis, quam ipse nobis hac irrisoria veste
 comparavit.

Christus redit ad Pilatum.

I

EXpende Christi ignominiosam cum
 latrone Barabba comparationem, at-
 que Barabbæ præ Christo electionem:
 quod, ô quantum dolorem Christo attu-
 lit!

lit! cū vidit se adeò contemptum ab illo populo, quem tot beneficiis cumulavit. Sed tu quoque an non præfers Barabbam Christo? Quando magis adhæres suggestioni Dæmonis, quam inspirationi Divinæ: quando pluris æstimas mundi voluptatem, divitias, honores, quàm Christi gratiam & vitam æternam: quando Christi voluntatem postponis tuæ voluntati, rationem sensui, spiritum carni, æternitatem bonis temporalibus. Deplora ergo istam cœcitate tuam, deprecare Christum, & ex nunc illum ejusq; gratiam æstima super omnia, supra divitias, supra amicos, supra famam, supra voluptates, &c.

2. Considera, vociferationem Iudæorum clamantium: Tolle, tolle, crucifige; hos plausus retulit summa Sapientia, summa Sanctitas, summa Beneficia Christi, & tu tantoperè ambis laudem humanam, & plausus, adeò affligeris, dum illis cares, quibus tamen undique indignus es. Confundere, & hinc dūce contemnere laudem humanam, & glori-

am à solo Deo quærere, apud quem sol-
lum vera est laus, & quidem æterna.

Christus Flagellatur.

EXpendere, Christi in conspectu tot ho-
minum probrosam nuditatem, am-
flagellationem. Quanta ibi fuit Christi
Verecundia, de qua dicit ad Patrem
Psalmo; *Tu scis confusionem & reuerentiam
meam!* Quantum verò te amavit! qui
more tui vestibus etiam spoliari voluit
ut te veste gratiæ, & virtutum, ac sto-
gloriæ indueret: propter te eo de-
Deus, qui coeli & terris, terram floribus,
avès plurimos, Angelos gloria vestitus,
ut amore tui tactus sit nudus. Tu jam
de, quid te par sit facere, amore huius
Domini. An non expedit ut te spoli-
omnibus affectibus inordinatis, omnibus
solatiis, omnibus commoditatibus, ut
Christum ducem tuum nudum, miles nu-
dus sequaris

2. Vide Christum ad columnam
trociter funibus ligari, non reluctante
non resistentem, sed ultro manus liga-

das o-
obe-
prop-
riori-
fertin-
taten-
nexu-
3.
onen-
juxta-
Dira-
bant-
spine-
rum-
uinqu-
carn-
cti à-
cruc-
alijs-
pare-
licat-
fulc-
terr-
vide-
jus l-
titu-
das

das offerentem. Admirare hanc Christi obedientiam, eumque imitari stude, ut propter Deum non satellitibus sed superioribus tuis jam promptè obedias, & præsertim ut obedias Deo, dum tuam libertatem vult ligare, & te sibi adstringere nexu amoris.

3. Considera diram Christi flagellationem. Dira fuit ex parte temporis, quia juxta aliquos duravit unâ horâ & mediâ. Dira ex parte flagellorum, quæ constabant ex nervis, catenis ferreis, virgis spinosis. Dira ex numero plagarum, quarum numerantur 6666. à planta pedis usque ad verticem Christi. Dira ex rabie carnificum, qui partim pecuniis conducti à Judæis, partim à Dæmone incitati, crudelissimè sæviebant in Christum, alij alijs succedendo. Denique dira fuit ex parte carnis & complexionis Christi delicatissimæ. Vide ergo in carne Christi sulcos, vide sanguinem defluentem in terram, vide totam carnem laceratam, vide ossa transparentia: & te ipsum hujus laniens reum agnosce. Hæc enim patitur, Christus propter tuam libidinem,

pro-

propter tuas carnis delicias. De his igitur dolo, Christo compatere, & firmiter propone fugam omnis voluptatis carnalis, & carnis mortificationem. Deniq; in sanguine Christi in hac flagellatione effuso, animam tuam contaminatam lava, dicendo cum Psalmista; *Amplius lava me Domine ab iniquitate mea, & à peccato munda me, &c.*

Christus spinis coronatur.

I.

EXpende amorem Christi ergate. Notatis fuit ipsi tam copiosum pro te sanguinem effudisse in flagellatione: una adhuc pars corporis, nempe caput, superfuit à vulnere libera: & hanc etiam voluit pro te lacerari spinis. Vide ergo qua rabie milites imponunt Christo còronam spineam, eamq; capiti sacrosancto baculis crudelissimè infigunt. Vide spinas, quarum plures numerantur quam mille, usque ad cerebrum pertinentes, juxta S. Bernardum. Vide sacrum cruorem copiosissimè primò in faciem, deinde in corpus ex facie defluentem. Tu vero

verò Christiane, am Christo dir-
formis es! qui caput in coronas, cogitationibus lascivis, superbis, ambitiosis, quæ in has spinas conversæ, Christi caput laniantur. Itane decet sub spinoso capite membrum esse delicatum? Itane Regis ad exemplum tui cõponeris? Ah depone aliquando amore Christi istas rofas evanidas ex capite tuo, & impone tibi coronam Christi spineam, quæ in auream in cœlo convertatur.

2. Christo sic coronato ad ludibrium traditur in manus arundo, loco sceptri. Vide quid Christo mundus offerat, & quid tibi etiam offerre possit. Nil nisi arundinem, nisi bona vacua, inania, fragilia. O quantum hoc dono tibi illudit! Cur ergo potius non amas aureum Christi sceptrum, Regni cœlestis insigne? Cur tibi illudi permittis? Redi aliquando ad mentem, & solida præfer caducis, temporalia æternis.

3. Vide quomodo Christo illudunt milites: uno genu flectunt ante ipsum, & manu caput feriunt ac vulnerant. Regem adorant, sed arundine donatum. O quomodo

ties

ties & tu ita Christo illudis, cum eum adoras orando, sed contemnis malè operando, cum ipsum uno genu adoras, altero Diabolum: cum ipsi offers, illa arundinea & fragilia proposita, illam arundineam omni spiritu vacuam pietatem. Erubescere hanc impietatem, & statue, Christum solida virtute adorare, hasq; illusiones compensa, dicendo cum Psalte: *Tu es ipse rex meus & Deus meus, o Domine ego servus tuus & filius ancilla tua.*

Christus damnatur ad crucem eamque baiulat.

I.

Considera pusillanimitatem Pilati: Is enim agnovit Innocentiam Christi, dicendo: *Ego nullam in eo causam mortis invenio*: & tamen propter respectus humanos, propter gratiam conservandam apud Cæsarem, propter vitanda odia ludæorum; Christum injustissimè damnavit ad crucem. O Respectus humani infelices! an unum ad hoc impulistis, ut Christum ejusq; imitationem, ut vocationem respueret, ut virtutem desereret,

ut damnaret Christi consilia & præcepta? Ego ipse an talis non sum? Nolo deinceps esse ô Domine, da mihi generosum animum omnes respectus humanos contemnendi, tibi que magis adhaerendi, & virtuti, quàm amicis, quàm mûdo, quàm carni, omnibusque alijs, me à te revocantibus.

2. Vide Christum damnatum ad mortem, cruce onustum per vias publicas procedere, atque montem Calvariae conscendere, vide quàm sæpè jam sanguine exhausto debilitatus, sub pondere crucis labitur, nec ullus adest qui illû in cruce ferenda juvare velit. A te igitur hoc solatium petit, illis Evangelij verbis: *Qui vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me.* Non vult, ut tantam, tamque gravem crucem feras, quam ipse tulit, sed tantum vult, ut feras crucem tuam, id est crucem parvam, crucem tuis viribus accommodatam, crucem tuis peccatis debitam, Cur ego renuis? Cur te excusas? Cur humeros cruci Christi non submittis? Resolve te aliquando generosè, & offer Christo ad portandam cum illo

illo crucem, & disce, non esse aliam ad
coelum viam, nisi hanc, qua Christus iuit,
crucem ferens.

Christus Crucifigitur.

I.

CONSIDERA, Christo ante Crucifixionem
in monte Calvario, cum jam vix spi-
raret præ debilitate, oblatum esse vinum
felle mistum. Quanta ista crudelitas fu-
it: Quam acerbum Christo tormentum!
Quanta porrò Christi erga nos charitas,
qui amore nostri, nullum sensum suum,
etiam gustum, voluit esse à dolore im-
munem. Et tu an Christo vinum felle
mistum non propinas? Cum illi offers
illas devotiones tepidas, illa bona ope-
ra, tot imperfectionibus mista, cum in
potu temperantiam debitam non obser-
vas. Dole de istis defectibus, atque hic
& nunc offer aliquem actum heroicum,
maximæ alicujus tuæ repugnantix victo-
rem, quo gustum Christi felle exaspera-
tum recrees.

2. Vide Christum vestibus ad carnē
concreto sanguine adhærentibus, non
minus

minus ignominiosè, quàm crudeliter nudatum, ac planè excorticatum, pro-
sterni intrabem Crucis. Vide cum quan-
ta charitate extendit manus & pedes, ut
cruci affigantur. Vide quo furore carni-
ficum, membra sacrosancta extendantur,
& clavis perforantur. Vide quomodo se
Christus offert in hoc altari pro peccatis
tuis, in sacrificium Deo Patri. Hinc ve-
rò discce amore Christi, te spoliare com-
moditatibus in vestitu, in lecto, & aliis,
ut nudus, nudo Christo Crucifixo te ad-
stringas. Discce crucifigere carnem tuam;
manus, ne quid mali operentur; pedes,
ne per viam iniquitatis ad occasionem
peccati ambulent; ac denique totum cor-
pus tuum, ut dicere possis cum Apосто-
lo, *Christi confixus sum Crucis*. Itaque ad hoc
Christo Crucifixo promptè offer, dicen-
do: Ô IESU pro me Crucifixe, volo tecū
crucifigi, ut tecum vivam in æternum.

3. Vide inauditum spectaculum. pen-
dentem in cruce, medium inter latrones;
qui in throno gloriæ est medius inter
Personas Divinas, nudum, lividum, un-
dique cruentatum. Vide rivos sanguinis
e ma.

è manibus, & pedibus, ac toto corpore in terram defluentes. Considera totum corpus, caput, oculos, faciem, manus, latus, & vide an aliqua pars à planta pedis usque ad verticem vacet dolore. Vide an aliquod solatium habeat à Patre, à Matre, ab amicis. Et hæc considerans, compatere ei toto cordis affectu, osculare omnia & singula vulnera ipsius, superpone cor tuum immundum & sterile sanguini ex vulneribus mananti. Offer hoc sacrificium cruentum Patri pro peccatis tuis. Pete à Christo, ut tanti cruciatu pro te non sint frustra suscepti.

Christus Moritur.

I

IXpende quod Christus moribundus, Joanni propter ejus castitatem eximiam, Beatam Virginem pro matre testamento legavit illis verbis. *Ecce Mater tua.* Tu quoque accede ad crucem tanquam ad lectulum Patris tui morientis, & valledicendo ipsi cum lacrymis, pete ab eo supremam benedictionem. Pete etiam, ut aliquid tibi testamento relinquat. Et

si-

si amator castitatis es, audies ab ipso tibi tradi B. Virginem pro Matre tua, atque de illa ad te dici: *Ecce Mater tua*. Vide ergo, ut affectu Joannis illam deinceps ames illique servias.

2. Expende suprema illa verba Christi morientis: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum*. Meritò hoc dixit Christus, non enim habuit divitias, non honores, ipsum corpus jam per tot vulnera penè amiserat. Solus restabat spiritus, hunc ergo in manus Patris æterni reponit, quia dignus fuit complexu Patris, utpote spiritus purissimus, sanctissimus, Patri obedientissimus, ejusque amantissimus. Tu verò in illo extremo mortis agone, poteris nè meritò spiritum tuum in manus Dei reddere? Vide qualis sit tuus spiritus, vide cui servias, an Deo, an mundo, an carni; ab illo enim in fine vitæ præmium sperare debebis, cui tota vita servies.

3. Christus inclinato capite tradit spiritum. Inclinat caput, in signum obedientiæ, ex qua moriebatur. Inclinat caput, ut tibi suum spiritum inspiret. Inclinat

nat caput, ut tibi det supremum osculum benignissimus Pater filio prodigo. Et sic tandem paulatim deficientibus viribus color vultus mutatur, oculi clauduntur, ac denique Deus Homo moritur. Moritur Dominus tuus, Pater tuus, Magister tuus, Pastor tuus, &c. &c. Et adhuc lacrymas contines, petris scissis durius cor meum? Eliqueſce tandem aliquando in lacrymas, & deſſe tua peccata, quæ fuerunt cauſa mortis Filio Dei. Age gratias pro tam copioſa redemptione tui, & per mortem crudeliſſimam Chriſti, pete felicem mortem tuam, ut in manibus Chriſti, in præſentia Dei Matris, moriaris, cum Chriſto in æternum victurus.

CAPUT XVII.

De modis colendi Deiparam
Virginem: præſertim in
Festis ipſius.

*Centum Exercitia Pietatis proponit erga Dei
Matrem Paradysus Hagiophili, totidemq;
alia Diarium Marianum. Nos aliqua,
quæ magis uſui eſſe poſſunt,
afferemus.*

Exer-

Exercitium I.

HAbere in promptu, & frequenter per diem usurpare aspirationes jaculatorias ad Dei Matrem, qualis potest esse hæc S. Francisci Xaverii: *Mater Dei memento mei, Domina opitulare.* Vel hæc B. Stanislai: *O MARIA sis mihi propitia.* Vel hæc: *Mater Dei, Monstra te esse Matrem.* Hanc aspirationem consuetam Patri Gabrieli, varia in suis angustiis repetere oblito, adstitit B. Virgo, dixitque. *Es tu mei jam oblitus?* Talis etiam hæc est aspiratio: *Mater amabilis amo te.* Et: *vivat MARIA! O MARIA, quando te videbo!*

Exercitium II.

Singulis diebus se devovere B. Virgini in filium & mancipium, repetendo illam formulam Congregationi consuetam, *Sancta MARIA Mater Dei. &c.*

Ita Marianus, frater B. Petri Damiani, supplex coram Ara Dei Matris, cingulum suo collo pro fune injecit, & se non solum loco servi, sed etiam ut mancipium eidem dedicavit, quod ut re ipsa profiteretur, illo ipso loco se ipsum loco man-

co mancipij diverberavit, & loco tributum argenteum nummum ad cornu altaris DEIPARÆ deposuit. Alij deligunt & acceptant B. Virginem pro sua sponsa, exemplo S. Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis, qui adhuc Philosophiæ studens, votum Virginitatis emisit, ante imaginem Dei Matris, ejusq; digito, pro arrha suæ fidei, anulum aureum inseruit, cui insculptum erat, *Ave MARIA*. Similiter desponsavit sibi B. Virginem Petrus Brunus à sancta Cruce S. I. cui Deipara anulum in digitum inseruit

Exercitium 111.

HAbere consuetas orationes ad B. Virginem, quas Ipsi singulis diebus cunctis vestigal constanter persolvas. P. Bernardinus Realinus Soc: JESV, recitabat quotidie Rosaria 12. P. Balthasar Morelles 20. Joannes de la Febure 30. S. Ludovicus Galliarum Rex, Sanctus Carolus Borromæus, Sanctus Vincentius Ferrerensis, recitabant quotidie majus B. Virginis Officium, compositum à Petro Damiano Cardinali, ante annos 600. Alpho

Alphonso Rodríguez quotidie recitant Officium de Immaculata Conceptione, quod B. Virgini plurimum placere, multis exemplis comprobatum est. Alij recitant Canticum B. Virginis cum 4. Psalmis, ex quorum literis initialibus componitur sacrosanctum nomen MARIA, uti faciebat Pater Joannes à Campis S. I. Alij Litanias Lauretanas, quæ habent annexas Indulgentias 200. annorum, & juvant pro felici morte impetranda.

Exercitium IV.

Defendere honorè B. Virginis, & cultum ipsius promovere. Ita Angelicus adolescens Joannes Berchmans Soc: JESV, votum edidit, defendendi Immaculatam B. Virginis Conceptionem, nisi aliter Ecclesia definirer, quod votum suo sanguine subscripsit. Ita Carolus, S. Brigittæ filius, optabat æterna potius supplicia pati, quàm permittere ut culpâ suâ quidquam gloriæ Marianæ decederet, ob quem affectum meruit in Iudicio Particulari à B. Virgine defendi, & Dæmonum faucibus eripi. Ita Reges ac Principes

cipes pro honore Deiparæ ingentes se-
cere sumptus. Jacobus I. Aragoniæ Re-
ultra duo millia Sacrarū Ædium, nomi-
ni ejus dedicavit. Pulcheria Imperatrix
Aram ipsi ex auro elaboratam consecra-
vit, gemmis undique distinctam.

Joannes I. Lusitaniæ Rex, templum
propè Vlissiponam extruxit, ubi tantum
argenti dono reliquit, quod quater cen-
tena nummum aureorum millia excede-
ret.

Exercitium V.

LAudes B. Virginis sive voce, sive scri-
pto celebrare.

Ita Sanctus Casimirus Poloniæ Prin-
ceps laudes ipsius cecinit. Joannes Be-
chmans voto se obstrinxit, primum que-
diturus esset librum, fore Apologiam
Immaculatæ Conceptionis. P. Josephus
Anchieta Soc. JESV, apud Barbaros ob-
ens, 2806. disticha de B. Virgine, sol-
memoriâ pro chartâ & calamo usus, co-
posuit. Alij Alphabetum Elogiorum
Virginis conficiunt, & sæpius recolum-
uti fecit P. Alvarez Arias Soc. JESV.

lij de ipsius Excellentijs ex condicto colloquuntur crebrius, quod ipsum præscribit Lex I. Congregationis his verbis: *Sapius inter se agentes, mutuò se ad ejus amorem & cultum, studeant impellere, & ardentem quandam cupiditatem Sanctissimi nominis ejus extollendi.*

Exercitium VI.

I Egere vel meditari de Excellētis, Virtutibus, Beneficijs Deiparæ, præsertim diebus Sabbathi, & in festis ipsius. Ita Pater Franciscus Suarez nostrorum Theologorum Princeps, singulis festis B. Virginis in meditatione circa ejus virtutes, duas horas infumebat. Hoc nimirum est, ex Memoria propria & Intellectu, facere facellum B. Virginis, imaginibus ipsius ornatissimum, ut nullæ aliæ prophanæ locum habeant.

Exercitium VII.

Ante Actiones benedictionem, à Dei Matre petere.

Ita B. Stanislaus Kostka, Romæ in Tyrocinio Societatis degēs, manè & vesperè, se versus templum S. Mariæ Majoris

obvertebat, & flexo utroque genu, ab ea precabatur benedictionem, oblato illi invicem suo corde.

Ita etiam S. Catharina Suetica, ad initium cujuslibet actionis præmittebat *Ave MARIA*. Et Pater Gonsalvus Gomez Soc. JESV, priusquam loqueretur, nomine *MARIÆ* decies prolato, linguam suam consecrabat.

Exercitium VIII.

A More Beatissimæ Virginis vincere tentationes, & heroïca opera exercere. Ita quidam infamis lasciviæ consuetudine liberatus est, cum se ex consilio Sancti Bernardi, primo per triduum amore Beatissimæ Virginis à flagitio cõtinuisset.

Ita plurimi amore Deiparæ, visum, gustum, linguam, mortificant, vimq; sibi faciunt, ut rapiant regnum Dei.

Exercitium IX.

Virtutes B. Virginis imitari.

Hoc genus colendi B. Virginem præstantissimum, illiq; gratissimum, præscribitur in prima lege Congregationis, his verbis; *Vita morumque integritate*

virtutum illius præstantissimarum exēpla imitari conentur. Nam ut ait S. Ambrosius lib. 2. de Virg. Quicumque sibi MARIÆ optat præmium, imitetur exemplum.

Præcipua verò cultorum Deiparæ cura esse debet, imitari ipsius Angelicam mentis & corporis puritatem, quâ virtute nihil est ipsi gratius, cum eam ipsa fundaverit in mundo, quæ prima votum Virginitatis emisit. Ita B. Aloysius, ita Alexander Bertius adhuc novennes, voto se Virginitatis obstrinxerunt.

Exercitium X.

Varias mortificationes assumere in honorem Dei Matris, præsertim diebus Sabbati, & in pervigiis festorum Ipsius.

Ita se tanquam seruum inutilem flagellis cædebat quotidie Pater Franciscus Suárez Soc: JESV; bis quotidie Pater Hieronymus de Mercado; ter Pater Joannes Sebastianus; quater Pater Sertorius Caputus; ærquaterve Pater Augustinus Espinosa, infligens sibi quot vicibus duo imò & quinque iduum millia; duo-

decies intra unum diem & noctem Pater
 Gaspar Druzicki. Alij in honorem
 jusdem pretiosissimæ Parentis arcta insti-
 tuunt jejunia, quorum Franciscus Car-
 dinalis Toletus, etiam in ultima ætate
 Quadragesimam Marianam celebrabat
 ante ejus assumptionem. Alij citicio-
 sam re illius affligunt, e quorum nume-
 ro Pater Joannes Neronus quotidie per
 annos 40. Alij cum S. Francisco Xaverio
 in pervigilio ejusdem somno se fruuntur.
 Alij abjecta & humilia opera, in honore
 humilitatis Marianæ exercent, uti exco-
 cebat Pater Martinus Alberto septuagena-
 narius, cui sabbato, domus sordes collige-
 genti, B. Virgo blandè faciem mulcentem
 dixit: *Martine, scis sordes domus colligere?*
Fili mi, valde mihi hoc placet.

Exercitium XI.

HAbere in conclavi imaginem B. Vir-
 ginis, eamq; sæpè venerari. Ita Pater
 Ignatius Plantus S. I. nunquam è cubi-
 culo prodibat, nisi petita benedictione
 Despara, coram Ejus imagine. Alij oculos
 in imaginem Ejusdem aefigunt, ad
 ma-

magi
 Edel
 ipfius
 Ea sa
 Patre
 B. V.
 accer
 dem
 S. Pa

NO
 h
 ordi
 RI
 pfit
 in it
 lii ca
 fuit
 162
 stod
 bus
 abar
 cita
 mic

maginem S. Alexij, egentis sub porticu Edeffeni templi. Alij Eandem in obviis ipsius imaginibus salutant, viciſſimq; ab Ea salutantur, cum S. Bernardo, & cum Patre Joanne Caſtillo S. I. qui imaginem B. Virginis osculatus, osculum vicissim accepit ex imagine. Alij imaginem Ejusdem secum propè Cor circumferunt, cum S. Patre nostro Ignatio.

Exercitium XIIII.

N Omini Sacro Mariæ reverentiam exhibere Ita P. Franciscus Birantius ex ordine Minorum nomen JESV & MARIÆ scriptoridò cultello pectori insculpsit: sed hoc admirandum potius, quàm imitandum: satis est, digito id facere. Alij sæpè hoc nomen pronuntiant: qualis fuit illa Fæmina Iaponica circa annum 1621. quæ ad fidem conversa, Angelo custode excitante, per diem 14000. vicibus nomen JESV & MARIÆ pronuntiabat, sicut olim, Dæmone eam noctu excitante, pronuntiare nomen solebat Amidæ Iaponum Dei.

Alij nihil negant, quidquid nomine

MARIÆ petitur. Alij caput inclinant, aut genu flectunt, audito hoc nomine Sacro-Sancto. Alij initium scribendi ab hoc nomine sumunt, ut ei laborem suum inscribant. Omisissis, brevitatis studio, alijs Exercitijs Pietatis erga B. Virginē, subjiciemus pios affectus erga Eandem.

Affectus erga B. Virginem.

Qui disponi possunt per Decades Coronæ.

I.

A *Domtio.* Eminentissima DEI Mater & Virgo, adoro Te cultu Hyperdulci, cum tota Ecclesia, tanquam Matrem Dei & Dominam mundi.

2. *Laus.* Gloriosissima Dei Mater, Te laudo, & glorifico, & post Deum ab omnibus laudari & glorificari desidero.

3. *Gratulatio.* Gaudeo cum tota Ecclesia, & gratulor tibi de omnibus donis naturæ, gratiæ & gloriæ, super omnes Sanctos Tibi à Deo collatis.

4. *Gratiarum actio.* Beneficentissima Mater Dei, ago Tibi gratias, pro omnibus

bus

mi

is to

5

fum

pter

6

agno

nam

cipu

7

in tu

post

ater

8

Mon

mor

V

elicie

bratu

In

S

AI

m

bus

bus obsequiis & affectibus Christo Domino exhibitis, & pro omnibus beneficiis toti Ecclesie impetratis.

5. *Amor.* Pretiosissima Mater Dei, Te summè post Deum æstimo, & amo propter dignitatem Tuam.

6. *Oblatio sui.* Dignissima Dei mater, agnosco te & recipio in Matrem & Dominam meam, me que Tibi in filium & mæcipium perpetuum offero.

7. *Fiducia.* Potentissima Dei Mater, in tua intercessione spem meam maximam post Christum, de bonis temporalibus & æternis repono.

8. *Petitio.* Benignissima Mater Dei, Monstra te mihi esse Matrem in vita & in morte mea.

Ultra hos affectus in festis B. Virginis, alij eliciendi sunt accommodati festo, quod celebratur. Itaque.

*In Festo Conceptionis & Nativitatis
Beata Virginis.*

I.

Salutabis cum S. S. Angelis Reginam mundi, prodeuntem in hunc mundum

G 4

2. Pro-

2. Profiteberis, te firmiter assentiri, quod B. Virgo sit concepta sine labe, quàm diu Ecclesia contrarium nō defini-
verit, quod utiq; non speratur futurum.

3. Gratulaberis ipsi de Immaculata Conceptione, de cōfirmatione in gratia, de usu perfecto rationis, alijsq; gratijs, quibus in instanti suæ Conceptionis fuit supra omnes Sanctos a Deo cumulata.

4. Pro iisdem favoribus erga B. Virginem gratias ages S S. Trinitati, simul gratulando ipsi de illo gustu & complacentia, quam habuit de hoc singulari opere suo, in eo instanti, quo illud creavit.

5. Adorabis in B. Virgine concepta & nata, relucens Dei Puritatem, Sanctitatem, Sapientiam, Misericordiam, &c.

6. Offers tanquam subditus huic Reginz supremæ in mundum ingredienti, aliquod vestigal, v. g. aliquod firmum propositum.

7. Per Immaculatam ejusdem Conceptionem & confirmationem in gratia petes puritatem, utq; Deum graviter nunquam offendas.

Tesse-

Te
macu

A De
tū

2.
atura

3. C

Filiu

quod

ad fo

omni

Verb

cura e

4
recita

assum

ad fin

do, u

ea Ve
gelica
chma

5.
tibi n

Tessera hujus diei erit: Vivat Maria immaculatè concepta

In Annuntiatione.

I.

Adorabis B. Virginem tanquam vivum tūc tabernaculum Filij Dei Incarnati.

2. Gratulaberis ei de summa inter creaturas dignitate Maternitatis Filij Dei.

3. Cum tota Ecclesia ages gratias, quod Filium Dei in uterum suum susceperit, quod eidem sanguinem suum purissimū, ad formandum corpus præbuerit, & pro omnibus obsequiis & affectibus, quibus Verbum Incarnatum in suo utero profecta est novem mensium spatio.

4. In honorem Istorum 9. mensium, recitabis novies Salutationem Angelicā, assumendo alium Chorum Angelorum, ad singulas salutationes, & ab eis petendo, ut pro te laudent Matrem Dei, ac in ea Verbum Incarnatum. Itā faciebat Angelicæ virtutis adolescens Joannes Berchmans Soc. JESV.

5. *Petes.* per Maternitatem ipsius, ut tibi monstrat Se esse Matrem.

Deinde per diem frequenter dices;
*Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverit
 aeterni Patris filium. Beata Mater munere, cu-
 jus supernus artifex, mundum pugillo conti-
 nens, ventris sub arca clausus est.*

In Purificatione.

I.

GRatias ages B. Virgini, & simul gra-
 tulaberis, quod prima Filium Dei in
 manibus suis SS. Trinitati, in sacrificium
 hodie obtulerit, eique tantum gustum &
 complacentiam dederit.

2. Lugenti B. Virgini, offeres pro tur-
 tute, gemitus tuos pro peccatis, pro co-
 lumba, candorem & simplicitatem.

3. Petes à Deo B. Virgine, ut sicut ho-
 die praesentat Deo Filium suum, ita te et-
 iam praesentare dignetur S S. Trinitati.
 Deinde sicut deposuit Dominum JESVM
 in ulnis Simeonis, ita etiam eundem in
 corde tuo reponat & custodiat.

In Planctu B. Virginis.

I.

Compatieris omnibus doloribus & af-
 flictionibus B. Virginis. 2. Ages

2. Ages gratias pro affectibus & obsequiis, quæ Christo patienti & mortuo exhibuit.

3. Ad solatium ipsi dandum, divides ipsius dolorem tecum, subeundo voluntarie afflictiones & dolores sive animi sive corporis,

4. Petes ab ipsa per dolores, quos in passione Filij sui sustinuit, u tibi morienti assistat, sicut adstitit morienti in Cruce Filio suo.

In Assumptione.

I.

Supplex valedices descendenti in Cœlum B. Virgini, & petes ab illa cum Apostolis maternam benedictionem.

2. Gratias ages ipsi, quod vivendo in hoc mundo, tot exempla virtutum Ecclesiæ reliquerit.

3. Gratulaberis illi, quod illius animam è corpore exeuntem Christus complexus fuerit, super Angelos exaltarit, & coronaverit. Gratulaberis item ipsi de gloria corporis, & de laureolis.

4. Recognosces illam sic coronatam,

Reginam coeli & terræ, & cum singulis
seorsim sanctorum ordinibus illam ado-
rabis

*s. Petes ut in coelo sit tua apud Deum
advocata in omnibus tuis indigentis.*

*Tessera hujus diei, Vivat Regina cœlorum.
Vivat Domina Angelorum.*

CAPVT XVIII.

Praxis colendi Sanctos Pa-
tronos.

PRAXIS PRIMA

Diem S. Patroni devotè transigere.

IMprimis præmissâ lectione, vel medi-
tatione vitæ Sancti Patroni, eliges ali-
quam virtutem ex vita ipsius, Sancto Fa-
miliarem, in cujus virtutis actibus, ali-
quoties te per diem exercebis. in hono-
rem ejusdem Sancti. Vnde mane assigna-
bis tibi occasionem, numerum, & modû,
exercendi tales actus, & in examine à te
exiges hujus rationem. Deinde quam-
cunq; actionē honestam facies, facies af-
fectu Sancti Patroni, similem actionem e-
xer-

xercentis, & in unione similiū actionum ipsius. Itaq; die S. Ignatij, orabis affectu Sancti Ignatij; communicabis in unione communionum S. Ignatij; actum amoris Dei elicies, affectu Sancti Ignatij; & sic de similibus.

Postremò, sæpiùs de die, invocabis Sanctum Patronum per breves ad illum aspirationes, v.g. *SS. Patroni assume me ad vos. Estote custodes cordis mei, nunc & in hora mortis mee. Benedicti vos à Domino, qui fecit cælum & terram.*

PRAXIS SECUNDA.

Varios affectus elicere erga Sanctum Patronum per modum Coronæ.

1.

SANCTE Casimire, adoro te cultu Dulciæ, tanquam amicum & Filium Dei adoptivum.

2. Gaudeo de omnibus donis naturæ, gratiæ & gloriæ, quibus à Deo ornatus es, & præfertim de Angelica tua puritate

3. Confundor & erubescor, quod virtutibus meis sim adeò tibi dissimilis, & præfertim tuæ puritati.

4. Ago

4. Ago tibi gratias pro omnibus affectibus & obsequiis erga Deum & Mariam, & pro tutela, quam hactenus mihi indigno præstitisti.

5. Recipio te in Patronum & Advocatum meum, ac me tibi trado in servum & clientem, in vita & in morte.

6. Per amorem IESU, & Mariæ, te rogo, sis protector meus in vita & in morte, & impetra mihi à Deo tuam puritatem.

PRAEPRAXIS TERTIA.

Affectus ad Deum circa Sanctos

Patronos.

I.

Adorabo Divinas perfectiones specialiter relucentes in Sanctis. v. g. puritatem in Angelis, sapientiam in Doctoribus, sanctitatem in Confessoribus, &c.

2. Gaudebo & gratulabor Deo de omni honore & amore, quem habet, & habebit v. g. à B. Aloysio.

3. Desiderabo Deum amare & laudare corde B. Aloysij, in hac vita morte, & in æternitate.

4. Grâ.

4. Gratias agam Deo pro donis naturæ, gratiæ & gloriæ, B. Aloysio concessis.

5. Offeram Deo omnia B. Aloysij obsequia, merita, & affectus, sive hujus vitæ, sive æternitatis.

6. Petam à Deo per Intercessionem B. Aloysij, virtutum, in qua ipse excelsit, v. g. castitatem.

CAPVT XIX.

Modus Sanctè moriendi.

HÆc est Conclusio, quæ ex hæcenus præmissis sequi debet, Mors sancta. Specialiter autem ut concludas vitam in bona forma, hæc dum vivis præmittenda sunt.

1. Nullum grave peccatum, etiam ad breve tempus, patiare in anima, sed quã primum illud per confessionem dele. Nec unquam te ad somnum conferas, nõ præmissis actu contritionis. Quis enim scit, an hac nocte non repetent à te animam

mam tuam? Hæc verò, si in statu peccati mortalis è corpore discesserit, ubi erit?

2. A suesce vivendo resistere tentationibus, & sæpè elicere actus, fidei, spei, & charitatis, ut sic habitu contracto, facilius eos elicias in illa debilitate corporis, ac doloribus morbi lethalis.

3. Nulli rei in hoc mundo nimis afficiare, sed potiùs ad Patriam cœlestem sæpius aspira, sic enim suaviter & sine dolore animi morieris, quia, ut ait Sanctus Gregorius: *Cum dolore amittitur, quidquid cum amore possidetur.* De anima sic in affectibus suis mortificata dicit Sapiens, *quod ridebit in die nobissimo.* Talis fuit Maria Oegniacensis, quæ ingeminando Alleluia Alleluia, expiravit. Tales illi Angelici Adolescentes è Soc: nostra, B. Aloysius Gonzaga & Joannes Berchmäs, qui nuntio mortis accepto, lætissimi decantarunt: *Te DEVM laudamus. Latatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.*

4. Cum prævisa jacula minus feriunt, frequenter mortis recordare, ejusq; successum Deo sæpè commenda. Hoc autè

fieri
faci
mor
ne t
nun
sign
uni
con
um
dab
fere
quic

his
mo
sing
sing
solu
hab
Aliq
fo P
qua
sup
ve n
mor

fieri potest imprimis in Sacro, dum per sacrae Hostiae fractionem repraesentatur mors Christi Domini, ubi petes ab ipso, ne te in tua morte permittat à se in æternum separari. Deinde in meridie, cum signum datur ad orandum: tunc enim, in unione mortis Christi, quæ eo tempore contigit, in manus Domini spiritum tuum in suo egressu è corpore, commendabis. Postremo dum te ad lectum conferes, recordaberis sepulchri, in quo requies tua erit.

5. Beatissimæ Virgini, ac S. S. Patronis supplicia sæpius, ut tibi in illo supremo conflictu, suppetias ferant. Sunt qui singulis diebus invocant S. S. Patronos, singulis mensibus in Congregatione dari solitos, quorum nomina ad hunc finem habent conscripta ad instar Litaniarum. Alij pro singulis diei horis, cum Alphōso Rodriquez, distribuunt Patronos; quamlibet horam, ex quibus aliqua erit suprema, hoc sacro præsidio, tempestivè muniendo. Et hæc est præparatio ad mortem *remota*.

Obfer-

Observanda, morte iam instante.

I.

In intellectu mortis periculo, quàm primum pete sacramenta poenitentiae, Eucharistiae, ac etiam, si tantum est periculum, Extremæ unctionis, nec non applicationem Indulgentiarum. Cum Majori enim fructu sumuntur Sacramenta ab homine, rationis usu, & integris viribus adhuc pollente. Juvat verò, cum Sacerdote pactum facere, ut te sensibus destitutum, in supremo articulo vitæ absolvat.

2. Si cui facienda est restitutio famæ, honoris, pecuniæ, fiat adhuc te vivente, si fieri potest: alioquin ut quam primum post mortem tuam fiat, efficaciter provide.

3. Condone ex amore Christi mansuetissimi, omnes injurias & offensas, tuis inimicis, ut Deus tibi peccata condonet.

4. Petè veniam publicè pro defectibus, à tuis superioribus, imò etiam æqualibus.

5. Si dispositio bonorum facièda est, fiat, ut monet S. Augustinus, dum sapiens es, dum tuus es. Deinde fiat in statu gratiæ,

tiæ, ut sic tuæ elemosynæ sint meritoria.
vitæ æternæ; vel si facta est in statu pec-
cati mortalis, post confessionem ratifi-
cetur. Fiat verò ad Dei gloriam majorẽ,
& secundum ipsius voluntatem, ita ut e-
tiam Christus in suis pauperibus institu-
atur heres à te, qui tibi suam transcri-
psit hereditatem in cœlo.

6. Si Superior es, monitum aliquod
pium tuis subditis relinque, quod tunc
cordi audientium altiùs insigi solet. Ita
S. Ludovicus Rex Gallia, moribundus
filio suo dicebat, apud Surium: Fili mi,
in eam rem ante omnia incumbe, ne un-
quam peccatum mortiferum committas.
S. Antonius Magnus apud eundem Su-
rium, hæc verba suprema ad fratres di-
xit: Ad JESVM suspirate, & hoc sanctif-
simum nomen vestris figite mentibus.

7. Curet sibi infirmus, prælegi passi-
onem Domini nostri, itẽ Historiam mor-
tis B. Virginis, & aliquorum sanctorum,
præsertim B. Aloysij & Joannis Ber-
chmans, ut exemplo pretiosæ in conspe-
ctu Domini mortis Sanctorum, discat
mori. Plurimum autem ad hoc con-
ducet

ducet Liber, cui titulus *Prætiōse morientium occupationes* à Patre Joanne Nadasi Soc: JESV editus.

8. Suadet ibidem hic author cap. 8. ut moribundus faciat has intentiones, pro sua morte. *Volo mori, quia amo Deum, & ideo volo illi ita statuenti obedire. Volo mori, ut nunquam Deum deinceps offendam. Volo mori, ut Deum coram videam & perfectius amem, cum B. Virgine, & SS. Patronis, ad quos aspiro. Volo mori, ut imiter JESVM & MARIAM morientes. Volo mori, ut mortem, stipendium peccati accipiam, pœnasque dem pro peccatis meis. Volo mori, ut immoler Deo, cui me tot modis debeo. Volo mori, ut vivam in caelo in æternum.*

9. Armetur æger in hoc supremo conflictu instrumentis pietatis, imagine crucifixi, sacris Reliquiis, & imaginibus Sanctorum, quas identidem adoret & osculetur. Item cereo benedicto, quem manibus tenens, agat Deo gratias, quod se vocaverit in admirabile lumen suum, dicatq;: *Tu illuminas lucernam meam, Domine illumina tenebras meas. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne*
quam

qua
 sus e
 dica
 mici
 ejus.
 dus
 man
 & h
 1621
 ne fa
 I
 les P
 Gerus
 in De
 um
 nunc
 tire
 data
 do. ca
 in tes
 ter a
 circa
 mort
 I
 præ
 tritio

quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum. Dum aqua lustrali aspergitur, dicatur *Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus, & fugiant qui oderunt eum à facie ejus.* ita Joannes Berchmans moribundus, Crucifixum, Coronam, & regulas, manu tenens dicebat: *Hec sunt arma mea, & his armatus obiit Romæ 13. Augusti, 1621. ætatis suæ 22. cum magna opinione sanctitatis.*

10. Faciat moribundus has vel similes protestationes. *Protestor, quod in rior serus Catholicus, in Fide, Spe, & Charitate in Deum Protestor, quod volo mori mancipium JESU, & MARIÆ Protestor quod ex nunc & pro reliquo vitæ tempore, nolo consentire ulli tentationi Daemonis. Confirmo fidem datam Deo in Baptismo, & abrenuncio mundo, carni, Sathana, meque tibi conjungo Christe in tempore, & æternitate. Protestor, quod libenter accepto omnem Divinam dispositionem, tã circa animam meam, quam circa corpus, post mortem.*

11. Breviter eliciat actus virtutum, præsertim Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Desiderij videndi Deum, juxta dicta

dicta in Corde Sancto, ultra quæ, hæc iuvabunt.

*Credo Domine, spero Domine, amo Domine,
Credo & spero videre bona Domini in terra
viuentium.*

DEVS meus misericordia mea.

*In medio umbræ mortis non timebo mala, quoniam
nam tu mecum es.*

Cupio dissolvi & esse cum Christo.

Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum tibi, me expectant iusti, donec retribuas mihi. Ita dicebat moribundus Sanctus Franciscus

Quando veniam & apparebo ante faciem Domini?

Huc spectant, quæ sequuntur ex Soliloquiis S. Augustini. Ostende te mihi consolator meus. Videam te, lumen oculorum meorum, Veni gaudium spiritus mei. Videam te letitia cordis mei. Amplectar te, bonum, sine quo nihil bonum. Fruar te optimo, sine quo nihil optimum. C. I.

O vita cui omnia vivunt, vita, quæ es mea vita, per quam vivo, sine qua morior, vita vitalis, dulcis & amabilis, ubi quæres? ubi

inven-

inven-
sistam

Eja
ut hic

M
re renu-

O
cæco,

det,
quam

O
nis tui

A
pereat

cap. I
Sc

ut in
honor

tem se
O

quân-
terra

O
rum,

Intra
bonu-

inueniam, ut in me deficiam & in te subsistam.

Eja Domine, moriar, ut te videam; videam, ut hic moriar.

Mori desidero, ut videam Christum, vivere renuo, ut vivam cum Christo. Ibidem.

O Lux sine qua tenebrae, illuminare huic caeco, qui in tenebris, & in umbra mortis sedet, & dirige pedes ejus in viam pacis, per quam ingrediar in domum. cap. 4.

O clavis David, aperi mihi ostium luminis tui, ut ingrediar & videam te. cap. 7.

Adiuba Domine creaturam tuam. Non pereat in malitia, quod operata est bonitas tua. cap. 11.

Scio Domine, & confiteor me indignum, ut intrem sub tectum tuum, sed fac propter honorem tuum, & ne confundas in te sperantem seruum tuum. cap. 23.

O fons vite, vena aquarum viventium, quando veniam ad aquas dulcedinis tuae de terra deserto, in via, & in aquosa. cap. 30.

O Dies praecleara & pulchra nesciens vesperum, non habens occasum, in qua audiam: Intra in gaudium Domini tui, ubi erit omne bonum, & non erit aliquod malum, ubi erit, quid-

quidquid voles, & non erit, quidquid noles.

Veni Domine & noli tardare, veni Domine JESU, & visita me in pace. Veni & educ vincitum è carcere, &c. Vide plura cap. 35, & 36.

Ultimo colloquatur itidem moribundus, cum JESU & MARIA, per breves orationes jaculatorias.

JESUS MARIA amores mei, patiar, moriar, amore vestri. O JESU, esto mihi JESUS & Salvator. JESU agonizans, morti tua mortem meam unio. JESU pro me mortuus, mors tua sit vita mea. O bone JESU exaudi me, intra vulnera tua absconde me, & ne permittas me separari à te. Domine JESU suscipe spiritum meum. Tu es Christus Filius Dei vivi, Dominus meus & DEUS meus.

MARIA MATER gratia, MATER misericordie.

Monstra te esse MATREM.

Eja Advocata nostra illos tuos misericordes oculos, ad nos converte, & JESUM benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende.

MATER DEI MEMENTO MEI

O MARIA SIS MIHI PROPITIA.

CAPUT

CAPVT XX.

Exemplis quorundam Illustri-
um Sodalium, traditur ars,
sanctè vivendi & moriendi.

*Quia semper exemplo melius docetur, ius abis
postremò Sodalibus Marianis in hac Palestra
nobiles Athletas proponere, qui in variis Bea-
te Virginis Cōgregationib; pietate floruerunt.
Horum Princeps est.*

B. ALOYSIVS GONZAGA.

IS Patre Imperij Principe, & Castilionis
Marchione natus, septimum ætatis an-
num, suæ ad Deum conversionis tempus
appellabat, eâ constantia tunc jam felici-
ter inchoatæ, ut deinceps, (prout qua-
tuor fide digni ejus confessarij affirma-
runt,) nunquam se à Deo per mortale
peccatum auerterit. Novennis adhuc,
Florêtix ante imaginem Virginis ab An-
gelo salutatæ, perpetuo Virginitatis vo-
to se obstrinxit, tam perfectè semper ob-
servato, ut illud testari potuerit Sacra
Romana Rota: *Aloysius nunquam stimulum*

carnis passus est, nec cogitationem ullam impuram in mente habuit.

Temperantia planè fuit admirabilis. Nam præter alia extraordinaria jejunia, singulis hebdomadis, feria sexta & sabbatho, ac etiam sæpè feriâ quartâ, solo pane & aquâ contentus vivebat. Ter imprimis per hebdomadam: ac deinde in ultimis in sæculo annis, die quolibet semel. postremò ter de die, seu flagellis, seu loris, seu ferreâ cærenulâ, seipsum cædendo cruentabat. Sæpè loco cilicij acutis calcaribus tenerum corpus strangebatur.

De studio orandi quid dicam? Mane quolibet ultra prolixas vocales orationes, rerum sacrarum meditationi, unam horam dabat; vesperi autem quandoque duas. Nec his contentus, nocte mediâ alijs quiescentibus è lecto surgebat, & solo indusio etiam inter hyemis rigores tectus, ac præ frigore tremens, per aliquot horas, genibus flexis meditationi vacabat, ut quandoque præ corporis debilitate, in terram prolapsus, jacēsque orationem finiret. Ab hac porro consuetudine

tudine orandi, non destitit Aloysius, etiam in Aula Regis Hispaniarum biennio degens: ubi in abditos recessus fugiendo, quinque horas Cœlestium rerum contemplationi impendebat. Modum ac frequentiam sacrae communionis à S. Carolo Borromæo edoctus, eâ cœteritudine animi, diebus festis usurpabat, ut in lacrymas uberrimas sæpè solveretur, à quibus etiam, diebus profestis, sacrum audiens, post elevatam Sacram Hostiam, sibi temperare non poterat. Hac verò pietate insignem illum promeruit Dei Matris favorem, cum de statu vitæ deliberans, die Assumptionis Deiparæ, sacra peracta ad hanc intentionem Communionem, illam Madriti, à pretiosissima Parente audivit vocem: *Ingrederere Societatem filij mei.* Quam ut ingrederetur, incredibile dictu est, quantas Patris iras, quot obstacula toto triennio fortissime superavit. Qualè verò in societate vita egerit, quam pretiosa morte brevi coronatam, non est propositi mei referre, qui Aloysium nōdum Religiosum, sed adolescentem adhuc in tenera ætate, in aulis Regum, inter

Principum delicias, Sodalibus propono.
Ex Virgilio Cepario:

B. STANISLAUS KOSTKA,
Polonus.

Planè materno adhuc ex utero in Societatem JESU vocatus esse videtur, dum splendentibus Nominis JESU radiis in utero circumfusus, antequam in lucem prodisset, Matri suæ apparuit, teste *Guagnino*. Illibatum Virginitatis florem & innocentiam, nullâ gravi labe contaminatam, secum ad Religionem, ac inde brevi ad cœlum tulit: prout ejusdē in spiritu Magistri, Ruizius & Julius Fatus affirmarunt. Hanc ejus innocentiam honoravit cœlum, cum bis Angelos misit, qui Stanislaum, Pane Angelorum reficerent. Honorarunt etiam elementa, cum ignis aliquando cervicalia Stanislai decumbentis capiti subjecta aggressus, caput tamen non attigit. Solus exhorruit infernus, atque ille Erebi canis, qui ægrotañtem Stanislaum ter frustra infiliit, ter ab eodem crucis signo fugatus.

Angelica ejus puritas! nec verbum

audi-

aud
ad p
aliqu
ver
exa
suo
dest
sing
rile
tur

inc
sib
mi
au
cie
pa
stu
ni
in
pe
m
re
si
u
ic

o sodalitate nostra.

audire potuit honestati adversum. Itaq; ad paternam mensam, si quid liberius ab aliquo hospitem proponeretur, illicò versis in cælum oculis Stanislaus, veluti exanimis, sub mensam delabi, à fratre suo Paulo nò semel observatus est. Modestia, & omnium affectuum moderatio singularis in eo fuit, ut nihil in eo puerile, signum iracundiæ nullum comper-

quantus! quam non abditis ædium recessum in alto rerum officinis humi genibus, corpore, prolixam faciem affidens, sæpè cibiterum Divinarum gustat. Quotidiè binis, tertiam autem die, pluribus nixus genibus, oculis decore demissis, nus compositis, non raris abstractus. Divinum quotidie ante initium scholarum invisebat, Viennæ studens, quævis

H 3

heb-

S. Basilii. Bon. 14. Junij
 Servire **MARIE**, Regnare est, & inter mancipia ejus numerari. Plusquam Regum est S. Angelus
 Devotio ad Beatiss. V. Pro Sodalaritate nostrâ.

hebdomadâ , pridie , coenâ abstinendô.

In Dei Matrem quanta fuit pietas Stanislai : eam Matrem suam appellabat : ab ea benedictionem , conversus ad templû , quidquid agendum erat , postulabat : Ejus encomia inter scholasticas exercitationes sibi tractanda assumebat ; omnesque scriptionis suæ paginas illa oratione implebat : *O MARIA sis mihi propitia ; & novos semper & magnificos inveniebat titulos ;* Ejus Rosarium aut pios libellos , extra tempus studendi , perpetuo versabat manibus , demùm in longo illo ac molesto itinere , sicubi imaginem Deiparæ conspexisset , nusquam reliquit insalutatam Itaq ; ipso die virginis Assumptæ , cum paucis ante diebus , per suum Patronum Laurentium , literas ad eam scripsisset , quibus postulabat , ut sibi spectatorem triumphi ihesus in cœlo adesse liceret , mille osculis imagini Deiparæ impressis , Rosarium manû tenens , in honorem , ut dicebat , suæ Matris , Eandemque tunc (ut aliqui putârunt) præsentè intuitus , ad ejus complexum feliciter abiit. Romæ in domo probationis Soc :

JESV

JESV
sibus
arden
spatia
de R
terni
pleni
imma
levol
fictur
dimitt
obijse
suspi
habu
qua h
ficio
JESV

A
Ita

A D
cr
suave
septin
cilici
tum,

JESV, 1568. ætatis suæ 18. decem mensibus in Societate transactis, quam tam ardentem expetiit, ac etiam per tot viarum spatia, Viennam usque, Dilingam, hinc deinde Romam, quæsivit; à qua denique paternis literis, minarum probrorumque plenis, avocari non potuit. Ut proinde immane mendacium sit, à quibusdam malevolis in hoc regno contumeliosè confictum; B. Stanislauum extra Societatem dimissum, in aliquo Xenodochio Domi obijse, cum tamen de hoc Romæ, nulla suspicio fuerit, ut ipse ibi exploratum habuit & nuper Clemens X. in Bulla, qua huic Beato Sacrum concessit, Pontificio Oraculo testetur, eum esse Societatis JESV, ac proinde è Societate non dimissum.

ALEXANDER BERTIVS

Italus, Sodalit Collegij Florentini.

ADhuc quinquennis Christi, patientis cruciatus, sæpè meditari, ac de illis suaves habere sermones consueverat. A septimo ætatis suæ anno, cepit gestare cilicium quoddam, ex funiculis elaboratum, quod quia asperum ei minus videbatur,

batur, petiit à Confessario, & obtinuit catenulam, qua infantiles adhuc stringebat arcus. Vix novennis, non in alienam juravit perniciem, sed major Annibale Alexander, in suæ utilitatem animæ, maturum ineundæ Religionis fecit propositum, ejusdemq; , ab iis quibus intererat dilatam executionem, multis lacrymis delevit. Decimum agebat annum, quo miris rerum Divinarum delicijs affluere cæpit. Aliquando enim inter duos Angelos cõsistere sibi videbatur, quibus à Deipara, suæ integritatis servandæ cura demandabatur. Quandoq; ipsa pretiosissima Parens, eidem studenti, assistere visa est, librorumq; pagellas evolvere; semel etiam ægrotati adstare prope lectum, & flosculos ad temperandos febris ardores admove. Die ejusdem Virginis Purificatæ, cum primum Sacrosanctæ Eucharistiæ pabulo reficeretur, videbatur sibi habere cor in duas partes divisum, ac JESVM in medio ipsius collocatum; quem exinde eâ devotione in Sacramento latentem profecutus est, ut à majori altari, pœne avelli nunquam potuerit;

tuerit, vulgo Ephebus S.S. Sacramenti appellatus.

Nihil illi gratius unquam fuit, quàm de MARIA loqui, audire, cogitare. Domum ex Oratorio redux, congregatis in aula famulis ac domesticis, primò ipsis libellum aliquem pium prælegebat; mox de rebus divinis differebat, cum eo affectu, ut audientibus lacrymas moveret, eisdemque ibidem, ad corporis flagellationem suo exemplo duceret. Morbo summo correptus, frequenter de Christi passione, aut legere, aut differentes audire gestiebat: & si quid amaræ medicinæ sumendum fuit, in illas prorumperebat voces, *O Bone JESU, quàm acerbior fuit Calix tuus!* Interim cœlestibus non carebat delicijs animus. Die quodam, cum ex pia lectione, quasi in somnũ se vultu hilari composuisset, à matre quæsitus, quid ageret: *delicias, inquit, animæ meæ JESVM & MARIAM, inter innumera Beatorum agmina, loco celsissimo, intuitus sum.* Die altero repente ex contemplatione quadam experrectus: *Annon, inquit, coram intuemini Mariam*

Dei Matrem Dominam meam, meumq;
 custodem Angelum, & Mariam Magda-
 lenam de Pazzis (erat huic Beatæ adhuc
 vivens, gratus admodum Alexander. &
 ab eadem Angelus terrestris appellatus)
 tum ad hos conversus hospites, multa
 cum illis loqui visus est. Cum verò in il-
 lo temporis püncto, Dæmon se illi for-
 mæ horrenda spectadū objecisset: Quid
 quæris, inquit Bestia? facesse, testimo-
 nium conscientiæ meæ, Deo favente, bo-
 num est. Demùm præ nimia deliciarum
 cœlestium affluentia, quasi moræ impa-
 tiens, fractis jam viribus, è lecto se pro-
 pripiendo, atq; ingeminando: In cœlum,
 in cœlum: ac fixis in cœlum oculis, sæ-
 pè JESV ac MARIÆ nomina Sacro Sancta
 invocans, ex hac vita decessit, Florē-
 tiæ, virtute florentissimus, in Aprili An-
 no Christi 1608. ætatis suæ 15. Hæc tum
 ex libro Italico Bononiæ impresso, cui
 titulus, *Corona duodena duodecim florum*, tū
 ex P. Lechnero lib. I. cap. 10.

ANTONIUS VBALDINI, COMES

Mortis vicini Italus,

Sodalis Seminarij Romani.

Pla-

Planè adhuc puer, præter coronæ ac
 Psalmorum pœnitentialium aliarum-
 que orationum vocalium pensum quo-
 tidianum, diebus pro festis meditationē
 per semihoræ spatiū, festis verò diebus,
 per horam integram protrahebat, eo sē-
 su pietatis, ut totus accendi, ac in lacry-
 mas solvi videretur, præsertim cū Chri-
 sti Salvatoris cruciatus recoleret. Quo-
 ties sacræ mensæ accubebat, (id quod
 post annum ætatis duodecimum, octavo
 quoq; die facere solebat) lacrymas non
 poterat continere, ultro ex oculis jam
 assueris erumpentes. Ad eam verò ita se
 præparabat, ut unam horam meditatio-
 ni, alijs adhuc dormientibus, aliam in Or-
 ratorio pijs impenderet exercitijs, nec
 nisi post longam gratiarum actionem, in-
 de recederet, & quidem ad sacram lecti-
 onem in suo conclavi continuandam.
 Præcipuè suum affectum Deiparæ colen-
 dæ consecraverat. Ergo ad ejus amorem
 Sodales inflammare; laudes ipsius cele-
 brare, vigilijs omnes festorum, ac dies
 Sabbathi, in pane & aqua, ab anno æta-
 tis suæ octavo jejunare, diebus singulis

H C

ejus-

eiusdem Virginis officium recitare, familiare Antonino fuit, Post Deiparam, singulari, per orationes quotidianas, cultu venerabatur S. Ignatium, S. Franciscum Xaverium, & B. Aloysium, quorum festo imminente die, in nudo assere, & quidem duabus duntaxat per noctem horis, somnum capiebat, reliquum noctis partim flagellationi, partim lectioni sacræ, partim orationi, diem verò poenè integrum in Sacello D. Tutelariorum, orationi impēdens. Corporis mortificatio planè admirabilis in eo fuit. Adhuc in domo paterna puer, diebus Cōmunionis, ac Deiparæ pervigilijs, nihil præter panem sumebat: In Seminario autem manens, singulis ferijs sextis, vix aliquid obsonij. Ter in hebdomada supra nudos asseres dormiebat, alias ligno capiti, aut libro aliquo prægrandi supposito. Præter ciliaria frequentia, & ferreas puncturas, alternis diebus corpus suum catenulâ, vel intertextis inter funiculos ferri fragmentis dirè lacerabat, quæ laniena plerūq; uno horæ quadrante, quandoq; mediâ horâ, aliquando etiam horâ integrâ durabat.

bat. M
la pe
bus p
bi ve
accep
quoc
poni
Tūm
ut sal
mori
dem
fcho.
cietat
illat
Deum
mife
cont
plex
voca
1629
bello

S
D

bat. In morbo supremo decumbens, nulla penitus sociorū colloqua, quæ de rebus pijs non essent, admittere voluit. Vbi verò nuntium de morte imminente accepisset, nihil sibi dolori esse dixit, nisi quod sine sanguinis effusione, extra Japonicos carceres & flammam moreretur. Tum à suo Confessario instanter petijt, ut saltem sibi liceret novitium Soc. JESV mori. Ergo ita annuente Præposito ejusdem Societatis Generali Mario Vitellescho, veste Religiosa indutus, & votis Societatis simplicibus, obstrictus Deo, vestē illam osculatus, dicebat: Benedicimus Deum Coeli, & terræ, quia fecit nobiscū misericordiam suam. Postremò inter continua JESV Crucifixi oscula & amplexus, inter crebram Matris gratiæ invocationem, sanctè obiit, II. Julij. Anno 1629. ætatis suæ decimo septimo. Ex libello cui titulus *Coronæ duodecim Florum.*

STANISLAVS ZBORO-
WSKI, Polonus.

Sodalis Collegij Ingolstadiensis.

DE hoc adolescente, non minùs Nata-
lium

lium splendoribus in Polonia Illustrissimo, quam virtutibus Ingolstadij, ubi studijs operam dabat, eximio, ita scribit P. Gaspar Lechnerus in *Sodali Parthenio*, lib. I. cap. 9. Modestia morum, animique submissione, eam vixit, ut eum omnes in oculis atque animis ferrent. Amabat familiaritatem inire cum ijs, quos fortuna inferior, à reliquorum consuetudine rejiciebat. Veste oboletiore libenter utebatur, & à Confessario sæpè adigi debebat, ut pretiosiores vestes pro familiarum honore tuendo, subinde indueret. Orandi studio & conscientiam puritati impensè studebat, ut singulis hebdomadis culpam certò expiaret. Vnde factum, ut pridè quam è vita discederet, monitus, ut si quid animum sollicitum haberet, foras proderet, vix levem culpam repererit. Corporis edomandi multum studiosus fuit, ut ferè nihil in eo genere ab aliquo gereretur, cui non Socium præberet; ac multò jam tempore, singulis Sabbathis à cœna abstineret. Denique cum & genus, & opes, & præclara indoles, in maximam spem eum ducerent; ille ma-

gnæ

gnæ
gre
Jam
nos
pen
à De
pien
licto
catu
mor

S T

Soda

Illu
I Pat
na v
ortus
nost
non
gia e
batif
devi
integ
Poin
tam

granimo juvene dignissimū facinus aggressus est, cœpit que supra humana ire. Jamque in eo erat, ut abdicatis ijs, quæ nos imbelles animæ miramur, Deo se penitus in Religione emanciparet, cum à Deo Optimo ad stipendia potiùs accipienda, quàm promerenda evocatus, relicto magno sui desiderio, variolis suffocatus, è vita abiit, Ingolstadij, Anno mortalis DEI hominis 1619.

STANISLAUS BRVDZIN-
SKI, Polonus.

Sodalis Collegij Calissiensis, & Posnaniensis.

Illustri ac pervetusta in Regno Poloniæ, Paterna quidem Brudziniorum, Materna verò Ruffociorum, utraque Senatoria ortus ex Familia Stanislaus, anno salutis nostræ 1601. tenerioris cursum ætatis, non domi tantum, sed in Aula etiam Regia exegit: ubi Familiæ non nisi probatissimos admittens, pravaque exempla devitans, innocentiam vitæ, morumque integritatem retinuit. Studiorum causâ Posnaniam, ac deinde Calissium missus, tam in ludo literariò, quam in coetu Mariano,

riano, omnibus suis commilitonibus fuit exemplar modestiæ, speculum probitatis, lux & antesignanus diligentiæ. Verere solitus Oratorium Marianum, dixisse aliquândo fertur: Se id nō modo libenter facere, sed etiam non aliud munus perpetuum in Sodalitate ambire, quam ejiciendi sordes è loco Oratorij. Elucebat in eo ultra ætatem singularis morum maturitas, & animi semper in qualicūq; offensa placidissimi mansuetudo, qua & aliorum impetus retardabat, & omnibus summè amabilis erat. Quinto ante mortuum supremum die, in pervigilio SS. omnium, præmissa prius diligenti examine, conscientiam generali totius vitæ confessione expiavit, ita puram ac innocentem, ut post ejus obitum, testatus sit sacri fori judex, se nullam in Stanislao noxam mortalem reperijse. Morbo deinde brevi post correptus, inter atroces calculi, aliosq; plures cruciatus, ita quietus vultu ac mente decubuit, nullum ut ei impatientis animi indiciū, nulla vox eruperit, nisi illa, quæ à Pædagogo frequenter urgebat, ut pro se Eleemosynam

pau-

pau
abq
one
em
atic
re a
rans
abq
eum
tinu
obse
nem
mā,
etia
yov
Mat
illo
mor
nare
Non
pro
qu
con
ocu
Deu
foga

pauperibus erogaret. Crescente in dies absq; spe sanitatis morbo, trina confessione innoxiam adornans potius, quam emundans animam, hospitem ad se in Viatici specie Deum-Hominē, tanto ardore ac reverentia suscepit, ut vix etiā spirans, demissis tamen in terram genibus, absq; ullo fulcro per horæ fermè dimidiū eum sit prætolatus, ac præsentem continuatis per horam integram veneratus obsequijs. Tum ad Matrem ejus Virginem conversus, consuetâ Sodalitati formâ, se ipsum eidem in servum perpetuū, etiam in supremo vitæ suæ termino devovit. Et sanè expertus est singularem Matris Misericordiæ opem in periculoso illo agone, bonus filius, cum proximus morti, sæpius similis respondēti, ingeminarēt: *Quid ego ista merui, Virgo Beatissima? Non ego his dignus sum. Virgo Beatissima. Ora pro me piissima Mater.* Pridiè mortis à quodam quæsitus, quidnam cogitaret? conversis ad Christi Crucifixi imaginem oculis, respondit: Deum meum cogito: Deum meum cogito. Tum iterum interrogatus, an mortem Deo ita volente libe-

ben-

benter obiret ? placidissime dixit : Libenter mortem de manu Dei accipio. Erga sui quoque nominis Tutelarem B. Stanislaum Kostkam religiosus, sæpe imaginem ejus osculatus dicebat : *B. Stanislaum tuum Stanislaum non desere.* Atq; ita post unius mensis infirmitatem, sacro perunctus oleo, applicata etiam à Sacerdote sibi præsentè, plenariâ Indulgentia, & SS. nomine JESV invocato, defixis in objectam sibi sacram imaginem oculis, nobile Polonarum Sodalitatum sidus, corpore & spiritu, in terris ardere, & lucere desiit, Anno ætatis suæ 14. *Ita testantur Annales Sodalitatis Califfiensis.*

Plures Athletas, illustria vel hujus cœtus vestri Posnaniensis, sub Titulo sine labe Conceptæ Virginis Matris, decora, in Palæstram hanc deducerem, Sodalitatis Mariani. Ex vestro enim Albo ab anno 1602. prædiere ad purpuram tres Romani Imperij Principes, ad Antistitum in Regno nostro Infulas 19. ad Palatinorum laticlaviam 40. totidemq; ad subsellia Castellanorum, ad Abbatiale pedum 8. ad Cathedralium Ecclesiarum Canonica-

tus 30. ad diversas Religiosorum fami-
 lias ducenti propè, præter alios, quo-
 rum statum ac dignitates injuria tempo-
 rum in Album non retulit. Verùm co-
 ronidis instar sit coronatus in Japonia
 Victor.

ALBERTVS MECINSKI,

Sodalis Lublinensis & Posnaniensis.

Ingens enimverò in Palæstra hæc ve-
 stra virtutis nomen, cujus Albo inscri-
 bi postulavit Annò 1614. dum extremũ
 lustraturus solum ac solem, ex Polonia
 abiret. De quo hæc strictim. Illustrissi-
 mis Rosinis oriundus ille, prima statim
 ætate virtutibus vernare cæpit in Soda-
 litate Lublinensi, ac præsertim amore in
 magnam Dei Matrem, quam unicum su-
 arum necessitatum Asylum appellabat.
 Ultra consueta sodalibus pietatis opera,
 solenne illi erat, simulata somni quiete,
 lectoq; tacite relicto, horas rerum cœ-
 lestium meditationi tribuere, ac mode-
 ratorum vigilantiam sanctè fallere. Hinc
 vultum ejusdem perpetuus virtutis co-
 mes colorabat verecundia, totũ verò

cor-

corpus modesta compositio. Inter sermones promebat sæpe æstus illos votorum, quos altero nō nisi in orbe limphæ restinguēdos, accenderant illustres Martyrum Japonensium triumphū, in cœtu sodalitatis celebrati. Deliberabat jam de proposito vitæ, cū subito mendiculi in platea vocem accipit, illud Davidicum occidentis, *Nolite confidere in Principibus, in filijs hominum, in quibus non est salus* Quo velut cæstro percitus, Societati JESV nomen dare in animum induxit. Sed enim mentem hanc varia eripiebant illi lenocinia mūdi, furores Orci, per ædes, quas inhabitabat, cœtes oblitrepentes, imò & matris, quæ alapa impressa, constantiam adolescentis expugnare volebat, ad primum de pio vitæ proposito nuntiū. Verum omnia hæc, loricator se ipso, ille virili superavit animo. Ergo Romam eadem à morte parentis advolat ad Tirocinium Soc: JES V, ubi laxatis pietatis in cœlorū Reginā habentis, inter paucos eximius apparuit. Novis ijsque peraugustis exornare Eam titulis, iconem Illius ad ædes D. MARIE Majoris, eminens de

geu

genu venerari, Festa Mariana, octiduana
 corporis afflictione, præuenire ac subse-
 qui, in emaceratos frequentibus jejuniis
 artus sæuire, omnibus virtutibus excole-
 re, capacissimam omnium mentem, pri-
 ma tum Mecinij erant curæ. Ergo tanto
 virtutum pabulo auctæ, veteres Japoni-
 ci martyrij flammæ, in apertum erupere
 incendium. Impetrata magno votorum
 ambitu à Præposito Societatis Generali
 Japonica Missio, enavigata longissima
 maria, tolerati apud Hollandos durissi-
 mi carceres, immani labores viarum ex-
 antlati, tandem ad ita votorum apex Ja-
 ponia, ipsumque Nangazachium, ter-
 minalis limes vitæ ac laborum. Centies
 ibi & amplius, magna undæ copia, in os
 supinatû, atque viscera, Heroi Europæo
 ingesta, iterumque admotis tabulis me-
 dullius expressa. Septem deinde diebus,
 omnibus vitæ præidiis destitutum, imò
 omnibus enectum Japonicæ crudelitatis
 pœnis, furca ac fovea aquis putidis sta-
 gnans præfocabat, donec tandem victo-
 rem spiritum exprimeret expromeretq;
 coelo. Sic Mecinius è vitæ naufragio, æ-
 ter-

ternitatis fortunatas insulas attingit, ce-
lumque in undis, relucens per suam
imaginationem, re ipsa beatus
comprehensor obtinuit, ma-
gnus Heros Palæstræ
Marianæ.

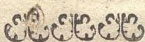
* *

* *

Protestatio Authoris.

Quæ narrantur in hoc libello de virtutibus quorundam B. Virginum Sodalium, & Miracula, Prophetias, Revelationes, aliaque hujusmodi sapientia humana duntaxat auctoritate, non auctorem Divinam Catholicam Romanam Ecclesiam, & Apostolicam Sedem nituntur, atque ita fides, sit penes Authores, juxta Decretum Urbani VIII. 9. Junij, a. 1631.

* * * * *

* * * * *

SYLLABVS

CAPITVM.

Caput 1. Proponuntur quaedam principia practica, sanctè vendi. Pag. 1.

Caput 2. Remedia ad fugienda & extirpanda vitia. 25.

Caput 3. Praxis exercitij matutini. 33.

Caput 4. Examen Vespertinum. 34.

Caput 5. Observanda circa quamcunq; actionem, ut perfectè fiat. 42.

Caput 6. Orationes ejaculatorie per diem usurpanda. 44.

Caput 7. Praxis visitandi S. S. Sacramentum. 51.

Caput 8. Modus audiendi Sacrum. 56.

Caput 9. Praxis recitandi Coronam B. Virginis. 59.

Caput 10. Varia Corona per hebdomadam dicenda. 67.

Caput

Caput 11 Observanda circa Confessionem. 69.

Caput 12 Praxis sacrae cōmunionis. 78.

Caput 13 Actus virtutum Theologicarum & moralium remissivè. 88.

Caput 14 Praxis laudandi Deum. 89.

Caput 15 De modo colendi Christum & festa eius celebrandi. 91.

Caput 16 Breves meditationes de Passione Christi. 105.

Caput 17 Modi colendi B. Virginem praesertim in festis ipsius. 141.

Caput 18 Praxis colendi Sanctos patronos. 146.

Caput 19 Modus Sancte moriendi. 147.

Caput 20 Exemplis quorundā illustratum Sodalium, 151.

Concluditur Ars, Sancte vivendi & moriendi.

BIBLIOTH. UNIV.

UNIVERSITATIS
MAGELLONICAE

Præsen Nabona
Chialano de casa naria in Laveo
Com. 1°

Confessio-
69.

is. 78.

logica.

88.

m. 89.

istum

91.

le Pas

105.

rginem

140.

Etos pa

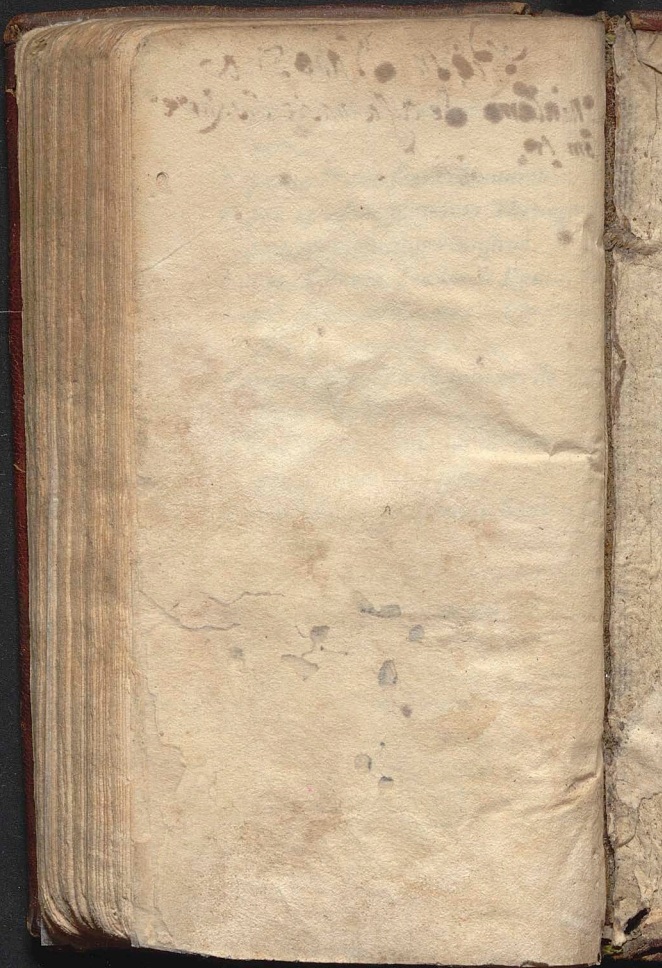
146.

di. 148.

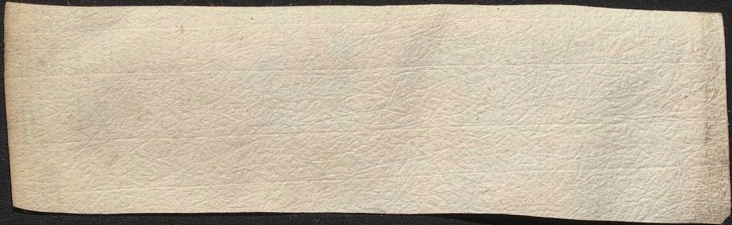
illustre

150.

vendi

S. Mathia et pos 24 Feb
Confitemi times, qui non confitendo non potes esse
ocultus elige quod vis si non confessus latet,
inconfessus damnaberis. S. et Augu. Sinceritas Confes.
I amittendis in confitendo sacrilegijs

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
RECEIVED COPY OF THE
DOCUMENTS OF THE
CONFERENCE ON THE
TEACHING OF HISTORY

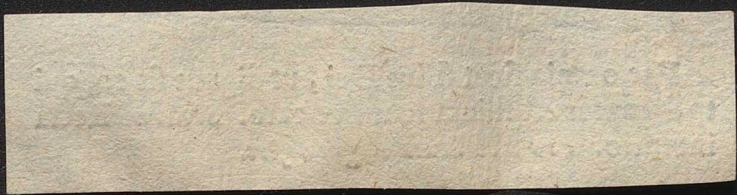
San: Bernardi Abbatis 20 Augusti

Qui non diligit fratrem suum quem videt, Deum
quem non videt quomodo potest diligere? S. Iohannes.
Charitas Proximi. *Pro afflictis.*

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or address, appearing as bleed-through from the reverse side of the paper. The text is faint and difficult to decipher but appears to be arranged in three lines.

S. Georgij Martyris 24 Apr.

Fac omnia sicut filius Dei, ut dignus sis eo, qui
te dignatus est filium suum vocare. *S. Bern. Recta
intentio. Pro Nobilitate Regni nostri.*

S. Antonij de Padua 13. Junij

Vt impetres Mariæ orationis Suffragium, non
deseras Conversationis exemplum. S. Bern. Imit-
tatio Beatissimæ. Pro Sodalitate Nostra.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines. The first line contains a name, possibly "M. J. ...". The second line contains a date, possibly "18...". The third line contains a location, possibly "New York". The fourth line contains a name, possibly "John ...".

P. A. Philippo & Jacobo Apostolorum, May

In periculis, in angustiis, **MARIAM** cogita,
MARIAM invoca, non recedat ab ore, non recedat à corde. *S. Bern. Recursus ad Beatiss. V. Pro Sodalitatibus ejusdem.*

It is printed in the
Lithographic Department
of the Government
Printing Office
Washington, D.C.

